Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 491 van 23 september 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat O. TODTS**
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, op 30 april 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. VANGENECHTEN *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 3 november 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Op 26 maart 2025 neemt de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adviseur van de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

"(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Burundees staatsburger te zijn, behorend tot de Tutsi-etnie, geboren in Higiro Marangara, provincie Ngozi. U woonde de laatste jaren in Bujumbura. In 2014 huwde u met C(…) *N*(…) *(CG:* (…)*, O.V.* (…)*). Jullie kregen samen vier kinderen. Het jongste kind werd in 2023 in België geboren. Eén kind bleef achter in Burundi; het loopt er nog school op een internaat. Behalve uw gezinsleden hebt u geen andere familie in België.*

U verklaart dat uw vader en broer in 2015, een jaar dat in Burundi getekend werd door gewelddadige protesten tegen president Pierre Nkurunziza, vermoord werden, uw vader omdat hij banden had met UPRONA, uw broer omdat hij tot FAB behoorde. U nam zelf niet deel aan de beruchte protesten dat jaar.

U bouwde de jaren nadien een eigen zaak op.

In oktober 2021 had u stellig de indruk dat u achtervolgd werd, maar er gebeurde niks noemenswaardigs. U was niettemin enigszins verontrust en bracht bijvoorbeeld niet langer zelf uw kinderen naar school.

Op 21 januari 2022 keerde u terug van een zakenreis uit Rwanda. U werd meteen opgepakt en een nacht vastgehouden. Men verdacht u van mogelijke banden met rebellen, die vanuit buurlanden oppositie voeren tegen het Burundees bewind. Na het betalen van een vrijkoopsom én uw akkoord met de voorwaarde dat u niet meer zou reizen, kwam u op vrije voeten.

In juli 2022 kreeg u van een vriend, een zekere H(…) *R*(…)*, informatie dat er een arrestatiebevel tegen u was. Er zou tevens een huiszoeking op til zijn. U dook daarom geregeld onder en sliep vaker niet meer thuis. U hield de informatie van R*(…) *achter voor uw vrouw.*

Op 21 augustus 2022 vond daadwerkelijk een nachtelijke huiszoeking plaats. U was niet thuis. Uw vrouw was wel, samen met de kinderen, thuis. Het huis werd doorzocht, maar uw echtgenote werd ongemoeid gelaten. Ze kreeg wel te horen dat ze bij een volgende huiszoeking, als u opnieuw niet werd aangetroffen, zelf zou worden opgepakt.

Op 29 augustus 2022 en op 2 oktober 2022 vonden er nog twee huiszoekingen plaats. U was daarbij telkens niet aanwezig. De herhaalde huiszoekingen deden u echter besluiten om het land te ontvluchten.

Uw echtgenote, van haar kant, werkte in het Ruziba-ziekenhuis in Bujumbura. In september 2022 kwam daar een jonge moeder, samen met haar baby, om het leven. Uw echtgenote werd (mede) verantwoordelijk gehouden voor de dood van de jonge vrouw.

Jullie problemen deden u ertoe besluiten om het land te ontvluchten. Omdat destijds visumvrij kon gereisd worden, verliet u Burundi op 8 oktober 2022 en u vloog met uw gezinsleden naar Servië. Van daar reisde u, via enkele landen, verder door naar België, waar u op 4 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U deed dit gelijktijdig met uw echtgenote, C(…) *N*(…) *(O.V.* (…)*).*

Op 27 juni 2023 beviel uw echtgenote in Vilvoorde van jullie jongste zoon.

Voor onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een vrees voor de Burundese autoriteiten, voornamelijk omwille van uw politiek engagement voor de CNL, één van de grootste oppositiepartijen van Burundi. Bijkomend verwijst u naar een probleem op het werk van uw echtgenote. Tenslotte alludeert u op mogelijke problemen omdat u (en uw vrouw) Tutsi('s) bent (zijn).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming leggen uzelf en uw echtgenote de volgende documenten over: een kleurenkopie van uw paspoort (document 1: groene map), een gedeeltelijke kleurenkopie van het paspoort van uw echtgenote (document 2: groene map), de geboorteakte van uw in België geboren zoon (document 3: groene map), een uittreksel uit uw huwelijksakte (document 4 : groene map), uw originele lidkaart van de partij "CNL" (document 5:groene map), een aanbevelingsbrief van het CNL (document 6: groene map), een aantal documenten die betrekking hebben op uw professioneel verleden (document 7: groene map), een diploma op naam van uw echtgenote (document 8: groene map), documenten van het professioneel verleden van uw echtgenote (document 9: groene map), een brief van een Burundese advocaat (document 10: groene map) en ten slotte een afdruk van een bericht op het sociale mediaplatform "X", waarin wordt verwezen naar een uitspraak van de woordvoerder van de Burundese Minister van Binnenlandse Zaken (document 11: groene map).

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 22 januari 2025 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging door de Burundese politie, inlichtingendienst en Imbonerakure, kortom de Burundese autoriteiten en dit voornamelijk omwille van uw affiliatie met het Congrès National pour la Liberté, kortweg de CNL, één van de invloedrijkste oppositiepartijen in Burundi de voorbije jaren. Daardoor stonden de Burundese autoriteiten argwanend tegenover uw regelmatige verplaatsingen naar buurlanden, waardoor u mogelijk verdacht of beschuldigd kon worden van hand- en spandiensten aan rebellen. Verder beroepen u en uw echtgenote zich op een incident op het werk van uw echtgenote en het gegeven dat jullie Tutsi's zijn (zie "Verklaring DVZ, dd.22.11.2022; antwoord op "Verzoek om inlichtingen" CGVS en CGVS, notities persoonlijk onderhoud, dd.9 januari 2025).

Welnu, er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Deze beoordeling is gebaseerd op de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaringen aflegde die reeds een ernstige smet werpen op de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen problemen en, bijgevolg, de daaruit voortvloeiende vrees.

Immers, u verklaarde bij de DVZ (verklaring DVZ, DVZ, dd.22.11.2022, vraag 42) dat u geen financiële problemen had [in Burundi] en dat de reden van uw vertrek de problemen van uw echtgenote waren, een toch wel uiterst opmerkelijke bewering in het licht van uw verklaringen nadien, waarmee u wil laten uitschijnen dat u wel degelijk eigen problemen kende in Burundi en daarom nood hebt aan internationale bescherming (zie infra). U werd bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS met voormelde verklaring bij de DVZ geconfronteerd (CGVS, p.2). U schrijft de registratie van uw verklaringen bij de DVZ toe aan een fout, een foutieve vertaling en vervolgens beweert u zelfs dat het voornamelijk omwille van ùw problemen was dat u – en uw echtgenote – Burundi verliet (CGVS, p.2). U beweert dan nog dat bij de DVZ niet alles werd genoteerd, maar dat uw leven in Burundi sowieso in gevaar was (CGVS, p.3). Welnu, dergelijke uitleg is niet afdoende om de gedane vaststelling te ondermijnen of te verschonen. Het CGVS erkent dat verzoekers bij de DVZ hun asielmotieven beknopt moeten weergeven en dit binnen een beperkt tijdsbestek, maar ziet niet in welk belang de DVZ-ambtenaar of de daar aanwezige tolk zouden hebben bij het vervormen van uw verklaringen of het weglaten van cruciale elementen van uw verklaringen. Uw uitleg overtuigt dus allerminst en werpt reeds een ernstige smet op de problemen die u persoonlijk naar voor brengt in het kader van onderhavig verzoek.

Uit uw verklaringen en de gegevens in (de gedeeltelijke kopie van) uw paspoort, blijkt dat u Burundi op legale wijze verliet, maar tevens dat u in de maanden voorafgaand aan uw vlucht naar Europa, nog meermaals heen en weer reisde tussen Burundi en de buurlanden Oeganda en Rwanda. Welnu, dergelijke voor uw autoriteiten "zichtbare" reisbewegingen, zijn niet te rijmen met een vrees voor vervolging door diezelfde autoriteiten.

U verklaart (CGVS, p.17) dat u Burundi via de luchthaven verliet op 8 oktober 2022. U passeerde daarbij de paspoortcontrole (CGVS, p.17). Op de vraag hoe u uitlegt dat u vaak (ook voor uw werk reisde u regelmatig naar het buitenland; zie infra) legaal uw land kon uitreizen terwijl u tegelijkertijd verklaart de Burundese autoriteiten te vrezen, werpt u op dat u bij uw laatste uitreis, deze waarbij u naar Servië reisde, door een commandant van de luchthaven apart werd genomen en een aantal vragen kreeg (CGVS, p.17). U suggereerde hierbij ook dat u op hand- en spandiensten van een vriend, een zekere H(…) R(…), zou hebben kunnen rekenen; hij praatte met de commandant op de luchthaven en dan kreeg u de vrije doorgang (CGVS, p.17). Afgezien van de vaststelling dat u uiteindelijk door de Burundese autoriteiten niks in de weg werd gelegd om het land in oktober 2022 te verlaten, wat mag afgeleid worden uit de in uw paspoort geplaatste uitreisstempel (zie document 1: groene map), doen uw verklaringen over hulp bij de laatste vlucht door de genaamde R(…), ernstige vragen rijzen. Het CGVS deed opzoekwerk naar H(…) R(…). De weerslag van dit opzoekwerk is terug te vinden in het administratief dossier (zie informatie: blauwe map). Verschillende

bronnen maken melding van H(…) R(…): hij was politiecommissaris, maar met een bedenkelijke reputatie. Een bron geeft aan dat H(…) R(…) in verband is gebracht met meerdere onwettige en duistere praktijken door de politie. Zo werd hij meermaals vermeld als betrokkene, meestal als dader, één keer als opdrachtgever, van een schietpartij in juli 2019 waarbij een man, die betrapt werd op de handel in verboden dranken, werd neergeschoten en achtergelaten zonder dat de schutter zich om het lot van de man bekommerde. Eerder, op 11 februari 2018, zou H(…) R(…), volgens een andere bron (zie blauwe map) aanwezig zijn geweest bij de arrestatie van twee leden van de FNL, de voorloper van de CNL, de politieke partij die verder in deze beslissing uitgebreid aan bod komt. Volgens dezelfde bron vergezelde H(…) R(…) bij de arrestatie een zekere B(…) N(…), nota bene hoofd van de Imbonerakure in de provincie Ngozi. Eén van de gearresteerde FNL-militanten was E(…) B(…) (zie infra!). Het CGVS vond zelfs een presidentieel decreet terug, op 31 december 2021 bekrachtigd door president Evariste Ndayishimiye, waarin H(…) R(…) werd bevorderd tot "Officier de Police Principal de Première Classe", (OPP1) (zie informatie blauwe map: Presidentieel decreet). Welnu, ofwel maakte u bij uw definitief vertrek uit Burundi géén gebruik van hand- en spandiensten van H(…) R(…) en kan geconcludeerd worden dat u legaal uw land verliet, hetgeen niet te rijmen is met een vrees voor uw autoriteiten. Ofwel verleende de genaamde H(…) R(…) u wel degelijk hand- en spandiensten op de luchthaven van Bujumbura, maar in dat geval wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw autoriteiten quasi onherstelbaar ondermijnd, aangezien H(…) R(…) zelf deel uitmaakte van het Burundese veiligheidsapparaat, waarin hij zelfs een dubieuze rol speelde, aangezien hij beschuldigd wordt van onbetamelijke en ernstige wandaden. Indien u een vriendschapsrelatie onderhield met de betreffende R(…), heeft het er alle schijn van dat u géén problematische verhouding met uw autoriteiten hebt, integendeel; de indruk ontstaat dat u connecties bij de Burundese autoriteiten hebt en dus bij deze op goede voet staat, in plaats van dat u met hen op gespannen voet leeft, om wat voor reden dan ook. Aan uw gespannen relatie met uw autoriteiten louter omwille van uw politiek engagement hecht het CGVS trouwens geen geloof, hetgeen verder in deze beslissing omstandig zal worden toegelicht.

Voor uw definitief vertrek, reisde u ook nog meermaals heen en terug tussen Burundi en de buurlanden Oeganda en Rwanda. U begon in 2019 met een eigen reisbureau en daarvoor reisde u regelmatig naar het buitenland (CGVS, p.9). U verklaart dat u omwille van zaken naar het buitenland reisde, maar ook omwille van uw "veiligheidssituatie"; u wou zich soms buiten Burundi "verstoppen" (CGVS, p.10). U geeft aan (CGVS, p.10) dat u meestal per auto reisde, maar uit de stempels in de kopie van uw paspoort, blijkt dat u wel degelijk vaker per vliegtuig tussen Burundi en de buurlanden pendelde (zie paspoort, document 1: groene map). Dergelijke herhaalde en legale reisbewegingen, per vliegtuig, waarbij passagiers aan een paspoortcontrole onderworpen worden, zijn niet te rijmen met een vrees voor vervolging door de autoriteiten van het land waarvan men de nationaliteit bezit. De geloofwaardigheid van de kern van uw asielrelaas, in casu uw vrees voor de Burundese autoriteiten, in casu Imbonerakure, de politie en de Inlichtingendienst, wordt op basis van de voorgaande vaststellingen reeds uitermate ernstig ondermijnd. Andere elementen bevestigen deze inschatting.

U schrijft uw problemen in uw herkomstland in belangrijke mate toe aan uw politiek engagement, in casu uw affiliatie met het Congrès National pour la Liberté, de CNL, één van de belangrijkste Burundese oppositiepartijen tijdens recente jaren. Welnu, u weet uw affiliatie met deze partij allerminst aannemelijk te maken, integendeel.

Vooreerst moet in dat verband worden opgemerkt dat de lidkaart van de CNL, die u ter staving van uw lidmaatschap en uw relaas overlegde, vals is.

Immers, de door u overlegde originele lidkaart (document 5: lidkaart CNL) werd op haar authenticiteit onderzocht door CEDOCA, de researchafdeling van het CGVS, en de weerslag van dit onderzoek is terug te vinden in het administratief dossier (zie COI Case BDI2025-001: blauwe map). De conclusie van het onderzoek door CEDOCA is duidelijk en ondubbelzinnig: de door u overlegde CNL-lidkaart is vals. In casu werd vastgesteld dat meerdere vormvoorwaarden niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt, waar het gaat over authentieke lidkaarten:

- Het lettertype is verschillend

- Het nummer en het jaartal op de voorkant staan centraler gedrukt dan op de authentieke kaart

- Het jaartal op de voorkant (20..) is niet aangevuld

- De stempel is kleiner dan op de authentieke kaart

- De handtekening van Agathon Rwasa komt niet overeen met deze op uw kaart en is niet voorzien van een datum.

Uit dezelfde COI Case blijkt dat de CNL-lidkaarten 1.000 Burundese Francs kostten. U verklaarde echter dat u voor uw exemplaar maar liefst 5.000 Burundese Francs neertelde (CGVS, p.5). Omdat de Protection Officer tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nog niet beschikte over informatie over de kostprijs van de CNL-lidkaart, werd u niet met de CGVS-informatie geconfronteerd, maar sowieso wijkt het door u genoemde bedrag aanzienlijk van het werkelijke bedrag af. Welnu, op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen is de conclusie omtrent de authenticiteit van de door u overlegde CNL-lidkaart duidelijk en ondubbelzinnig: de betreffende lidkaart is nagemaakt en dus vals. Aangezien de COI Case dateert van 15 januari 2025, in casu na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, werd u niet met deze pertinente conclusie geconfronteerd, maar het CGVS ziet niet in hoe u alsnog overtuigende verschoningsgronden zou kunnen aanbrengen, die een fundamenteel ander licht werpen op de conclusie van het CEDOCA-onderzoek. Het CGVS beschikt trouwens niet over informatie dat er meerdere types van CNL-lidkaarten circuleren. U bracht evenmin objectieve en betrouwbare informatie aan dat dit het geval is (was).

Het CGVS deed bovendien bijkomende vaststellingen die bevestigen dat er inderdaad geen geloof kan gehecht worden aan uw politiek engagement en uw lidmaatschap van de CNL.

Zo beschikt het CGVS over informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (zie informatie: blauwe map), waaruit blijkt dat de CNL zich aan de buitenwereld voorstelt met de termen "Equité" ("Gelijkheid"), "Concorde" ("Eendracht") en "Prospérité" ("Welvaart") én met de slogan "Ubugabo si urucumu" (vrij vertaald: "De speer maakt niet de man"). Toen u werd gevraagd naar het motto van de partij, verwees u op generlei wijze naar voormelde termen of slogan (CGVS, p.4). U schrijft uw onwetendheid toe aan het feit dat u niet de tijd nam om vergaderingen bij te wonen, dat u niet "actief" was omdat u in gevaar was en daarom niet "publiek" wilde zijn (CGVS, p.4), wat allerminst overtuigt als uitleg voor uw onwetendheid op dit punt. Van een lid van een politieke oppositiepartij, zelfs wanneer hij daarin geen al dan niet "zichtbare" toppositie bekleedt, mag verwacht worden dat hij toch over enige basiskennis beschikt, zoals over de termen of de slogan waarmee de partij zich associeert. Uw onwetendheid op voormeld punt is des te frappanter omdat de slogan van de partij zich op de voorkant van de partijlidkaart bevindt, zowel op de authentieke exemplaren, als op het vervalste exemplaar dat u zelf overlegde. U haalt weliswaar aan (CGVS, p.5) dat u de manier kent waarop leden van de CNL elkaar begroeten, maar van u mocht niettemin bovenvermelde kennis verwacht worden. Op de vraag sinds wanneer de CNL bestaat (2019), bleef u trouwens erg vaag en onzeker in uw antwoord; eerst zegt u dat de FNL de voorganger van de CNL was, om dan te beweren dat de CNL begon in 2019, maar u bent niet erg zeker van uw antwoord (CGVS, p.5), wat eveneens erg opmerkelijk is. Omdat u aangaf dat u lid werd van de partij in 2019 (CGVS, p.3), werd u gevraagd of u in 2020 ging stemmen (CGVS, p.5), toch een minimaal engagement voor iemand met een uitgesproken politieke voorkeur. Uit bijgevoegde informatie (zie blauwe map) blijkt dat er in 2020 zowel lokale, parlements- als presidentsverkiezingen georganiseerd werden in Burundi. U verklaart dat u voor Agathon Rwasa stemde (CGVS, p.5), in 2020 de onbetwiste kopman van de partij. Op de vraag of er in 2020 ook parlementsverkiezingen waren, antwoordt u bevestigend (CGVS, p.5) en u nam ook aan deze verkiezingen deel (CGVS, p.5). Toen u dan gevraagd werd voor wie u dan stemde, aarzelde u: eerst zegt u dat u voor de gedeputeerde van de CNL stemde en vervolgens dat men enkel voor de partij stemde, niet voor personen (CGVS, p.6). Daarop kreeg u de vraag wie de gedeputeerde voor uw wijk was in 2020 (CGVS, p.6), maar opnieuw ontwijkt u eerst de vraag om dan te stellen dat u zich "iemand die B(…) heette" herinnert. (Hier merkt het CGVS op dat u zich de naam B(…) mogelijk herinnert omdat hij in een eerder vermelde bron, (zie supra) vermeld werd als FNL-lid die door H(…) R(…) – of alleszins met diens medeweten – gearresteerd werd in de provincie Ngozi.). Op de vraag of B(…) in 2020 voor de CNL verkozen werd, repliceert u (CGVS, p.6) dat hij niet won en dat hij in de gemeenteraad zetelde voor de CNL (CGVS, p.6). Op de daaropvolgende vraag of u namen van mensen kent die in 2020 voor de CNL opkwamen bij de parlementsverkiezingen, komt u niet verder dan de naam van Agathon Rwasa (CGVS, p.6). Omdat u eerder had verklaard dat u soms uw auto uitleende aan de partij (om mensen naar bijeenkomsten te brengen), werd u gevraagd waar er zoal vergaderingen gehouden werden (CGVS, p.6), maar op deze vraag blijft u het antwoord schuldig. Uw rol bestond quasi louter uit de betaling van bijdragen. U gaf het geld aan een zekere M(…), maar van deze betrokkene kent u enkel de voornaam (CGVS, p.6). Welnu, de voorgaande vaststellingen bevestigen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde affiliatie met de CNL. Niet alleen legde u een vervalste partijlidkaart over, maar u bleek bovendien onaannemelijk weinig op de hoogte van aspecten die betrekking hebben op de betreffende partij. Deze vaststelling is uitermate belangrijk omdat u in uw opeenvolgende verklaringen aangeeft dat uw affiliatie met de CNL, een zeer belangrijke, zo niet dé belangrijkste oorzaak van al uw problemen in uw herkomstland was. Aangezien u uw banden met de CNL niet aannemelijk weet te maken, kan het CGVS evenmin geloof hechten aan de problemen die het gevolg waren van dit lidmaatschap.

Ook uw vrouw zou banden met de CNL gehad hebben, maar ook zij wist haar affiliatie met de partij geenszins aannemelijk te maken. Ze kende het symbool noch de slogan van de partij (CGVS, C(…), p.4) en evenmin wist ze dat de FNL de voorloper van de CNL was (CGVS, C(…), p.5). Uw echtgenote weet alleen zeker dat de CNL sinds 2019 bestond (CGVS, C(…), p.3). Haar engagement was trouwens sowieso uitermate pover: ze geeft zelf aan dat ze sympathisant was, dat ze niet naar vergaderingen ging (CGVS, C(…), p.3), om

uiteindelijk zelfs toe te geven dat ze niks voor de partij deed (CGVS, C(…), p.4); ze geeft enkel aan dat jullie bijdragen betaalden (CGVS, C(…), p.4). Welnu, uit het voorgaande mag besloten worden dat uw vrouw, net zoals uzelf, niet geaffilieerd was met de CNL. Ook zij riskeert bijgevolg, in geval van terugkeer, geen problemen louter omwille van haar banden met een belangrijke oppositiepartij.

Wat de door u aangehaalde incidenten betreft, waarmee u tracht aan te tonen dat u reeds aan daden van vervolging onderworpen werd, werden ook vaststellingen gedaan die uw gebrek aan geloofwaardigheid verder bestendigen.

In uw antwoord op het "verzoek om inlichtingen" van het CGVS (vraag 13, p.10) gaf u aan dat u op 22 januari 2022 werd vrijgelaten, nadat u de dag voordien, op 21 januari 2022, werd opgepakt nadat u terugkeerde uit Rwanda. U verklaarde eveneens (id.) dat u werd vrijgelaten op voorwaarde dat u niet in de buurt van de Oegandese of Rwandese grens mocht komen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u sinds uw arrestatie in januari 2022 nog nadrukkelijker op de radar van de autoriteiten kwam (CGVS, p.11), maar vreemd genoeg beweerde u ook dat u sindsdien geregeld "op de vlucht" ging voor uw autoriteiten. U stelde later (CGVS, p.13) dat een reisverbod een expliciete voorwaarde voor uw vrijlating (in januari 2022) was. Geconfronteerd met de vaststelling dat u door te blijven reizen toch een aanzienlijk risico nam, geeft u aan (CGVS, p.13) dat u voornamelijk voor uw werk reisde en dat u geen problemen zag. Welnu, hier kan dienstig verwezen worden naar de eerdere vaststelling dat u in 2022, vóór uw definitieve vlucht uit Burundi, nog regelmatig legaal naar Oeganda reisde, wat onomstotelijk blijkt uit de in- en uitreisstempels in uw paspoort (zie stempels paspoort, document 1: groene map). Dergelijke voor de autoriteiten zichtbare reisbewegingen, zijn niet te rijmen met een vrees voor diezelfde autoriteiten. Indien u werkelijk en gegrond uw autoriteiten vreesde, kon redelijkerwijze verwacht worden dat u er alles aan deed om uit hun zicht te blijven, bijvoorbeeld door in eigen land onder te duiken, maar alleszins niet door met de regelmaat van een klok tussen Burundi en de buurlanden te pendelen. Uw verklaringen terzake ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees jegens uw autoriteiten.

U haalt een huiszoeking in uw woonst op 21 augustus 2022 aan als een markante gebeurtenis in uw relaas, die bovendien een rol speelde in uw uiteindelijk beslissing om uw land te ontvluchten. Welnu, wat betreft deze huiszoeking, merkt het CGVS op dat u daarbij démarches ondernam die allerminst logisch te noemen zijn.

Immers, uit uw verklaringen (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.06.07.2023, vraag 3.5, Antwoord "verzoek om inlichtingen", vraag 13, p.10) bleek dat u vooraf (juli 2022: "Verzoek om inlichtingen", id.) door de eerder vernoemde H(…) R(…) werd gewaarschuwd dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd en dat er een huiszoeking op til was. In de CGVS-vragenlijst (zie supra) gaf u aan dat u uw vrouw niet zei waar u was en u deed dit om haar te beschermen tegen marteling; zo kon ze niks vrijgeven over uw schuilplaats. Welnu, voor die laatste redenering kan het CGVS weliswaar nog enig begrip opbrengen, maar het ware logischer en zelfs vanzelfsprekend geweest dat u, sinds u de informatie van H(…) R(…) kreeg, niet alleen voor uzelf, maar ook voor uw vrouw én jonge kinderen een veilig onderkomen (of schuilplaats) zocht. Uw gedrag in deze context ontbeert elke redelijke logica, maar bevestigt opnieuw uw gebrek aan geloofwaardigheid. Daar komt nog bij dat u aangeeft ("Verzoek om inlichtingen", id.) dat er op 29 augustus 2022 een nieuwe huiszoeking plaats vond, maar ook toen was uw vrouw nog thuis. Zijzelf gaf daarenboven aan (CGVS-vragenlijst, C(…), vraag 3.5) dat bij de huiszoeking op 21 augustus 2022 werd meegedeeld dat als u de volgende keer niet thuis zou zijn, dat dan uw vrouw zou meegenomen worden. De laatste huiszoeking dateerde van 2 oktober 2022, maar toen was uw vrouw niet thuis omdat ze zich op haar werk verslapen had ("Verzoek om inlichtingen", id.), wat suggereert dat u (jullie) zelfs toen nog geen veiliger onderkomen in het land gezocht hadden. Volledigheidshalve kan hier nog opgemerkt worden dat u over de inval op 2 oktober 2022, nota bene het laatste vervolgingsfeit voor uw vertrek, amper iets weet (CGVS, p.16).

U verwees in uw opeenvolgende verklaringen voor de asieldiensten ook naar de rumoerige (en bloederige) protesten in 2015, waarbij veel mensen in Bujumbura op straat kwamen uit protest tegen een mogelijk derde mandaat van president Pierre Nkurunziza. Uw vader werd, omdat hij een Tutsi was en actief voor UPRONA, in 2015 vermoord. Uw broer werd eveneens in dat jaar om het leven gebracht; hij behoorde tot de FAB ("Verzoek om inlichtingen", vraag 13, p.9) Welnu, dit motief kan evenmin weerhouden worden als gegronde reden om u een beschermingsstatus toe te kennen.

Vooreerst haalde u de onlusten van 2015, de moord op uw vader en broer, in datzelfde jaar, niet aan in de CGVS-vragenlijst (CGVS-vragenlijst, dd.06.07.2023, vraag 3.4, 3.5 en 3.7). U deed dit wel in het "Verzoek om inlichtingen" ("Vraag om inlichtingen", vraag 13, p.9). Welnu, afgezien dat u dit mogelijke asielmotief aanvankelijk (CGVS-vragenlijst) geheel onvermeld liet, moet worden verwezen naar de elementen elders in deze beslissing, waarin het CGVS stelt dat uw reisbewegingen, die klaarblijkelijk legaal gebeurden, niet te rijmen zijn met een gegronde vrees voor vervolging door de autoriteiten van het land waarvan men de nationaliteit bezit. Indien u persoonlijk nog zou geviseerd worden door de Burundese autoriteiten omwille van

de gebeurtenissen in 2015 én de moord op uw vader en broer in datzelfde jaar, dan kon verwacht worden dat u hieromtrent overtuigende elementen zou aanbrengen, quod non in casu.

Uw echtgenote en uzelf roepen nog een asielmotief in dat betrekking heeft op het werk van uw echtgenote; zij werkte in het Ruziba-ziekenhuis in Bujumbura. Uw echtgenote zou er geviseerd zijn omdat een jonge vrouw en haar baby er om het leven kwamen door de gebrekkige zorgen van het ziekenhuispersoneel. Ook dit motief kan het CGVS niet weerhouden als grond om u – en uw echtgenote – bescherming te bieden.

Vooreerst weze herhaald dat uw echtgenote en uzelf dit asielmotief niet consistent en uitdrukkelijk aanhaalden en/of benoemden in jullie opeenvolgende verklaringen. Op 23 november 2022, niet lang na de registratie bij de Belgische asieldiensten, vulden uw echtgenote en u de zogenaamde "verklaring DVZ" in. Uw echtgenote verklaarde toen (C(…) N(…), verklaring DVZ, dd.23.11.2022, vraag 42) dat zij omwille van voormeld sterfgeval op haar werk bedreigd werd. Ruim een half jaar later, met name op 6 juli 2023, vulde uw echtgenote de CGVS-vragenlijst in (CGVS-vragenlijst, C(…) N., DVZ, dd.06.07.2023), maar nu refereerde zij hoegenaamd niet meer naar een incident op haar werk als asielmotief, wat niet alleen zeer opvallend is, maar ook afbreuk doet aan de ernst van het motief in kwestie. Ook in haar antwoord op het "verzoek om inlichtingen" haalde uw echtgenote de dood van een patiënte op haar werk niet aan als oorzaak van latere problemen met de nabestaande(n). In ùw DVZ-verklaring van 23 november 2022, DVZ, vraag 42) gaf u aan dat u enkel omwille van de problemen van uw vrouw (op haar werk) uw land verliet. In uw CGVS-vragenlijst, ruim een half jaar nadien ingevuld bij de DVZ (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.06.07.2023) verwees u, ook vreemd genoeg, op generlei wijze nog naar de eerder aangehaalde problematiek van uw echtgenote. Ook in uw antwoord op het "Verzoek om inlichtingen" repte u met geen woord meer over eventuele problemen op en door uw vrouw haar werk. Tijdens haar persoonlijk onderhoud werd aan uw echtgenote gevraagd wat de kern van jullie problemen was, maar hierbij verwijst ze enkel naar uw persoonlijke motieven (CGVS, C(…), p.5). Op de daaropvolgende vraag of zij ook persoonlijk problemen kende, verwees zij naar de huiszoeking op 21 augustus 2022 (CGVS, C(…), p.5). Gepeild naar problemen van uw vrouw met autoriteiten, andere burgers, Imbonerakure, herhaalde ze enkel het incident op 21 augustus 2022 (CGVS, C(…) p.5). Het is pas toen uw vrouw expliciet werd gewezen op het eerder aanhalen van een incident op haar werk, dat ze hierop inpikt (CGVS, C(…), p.5) wat erop wijst dat zij het motief zelf niet al te ernstig nam. Welnu, indien een incident op het werk van uw echtgenote daadwerkelijk een belangrijke rol speelde bij uw (jullie) beslissing om uw (jullie) herkomstland te ontvluchten, dan mocht verwacht worden dat het betreffende motief consistent en uitdrukkelijk in jullie opeenvolgende verklaringen werd aangehaald, wat duidelijk niet het geval is. Deze vaststelling ondergraaft de ernst van het motief reeds in aanzienlijke mate.

Afgezien van de vorige vaststelling, concludeert het CGVS echter sowieso dat het opgeworpen motief niet kan weerhouden worden als grond om u en uw echtgenote een beschermingsstatus toe te kennen. De verklaringen hieromtrent overtuigen allerminst, integendeel.

Uw echtgenote verklaarde (CGVS, C(…), p.5) dat de huiszoeking op 21 augustus 2022 het (haar) enige probleem was. Gewezen op het alluderen op problemen op haar werk, stelt uw echtgenote (CGVS, C(…), p.5) dat zij inderdaad een probleem op haar werk had, maar "dat was lang voordien". Welnu, bij opzoekingswerk vond het CGVS informatie (zie kopie administratief dossier: blauwe map) dat in het Rukiza-ziekenhuis inderdaad een moeder en haar baby om het leven kwamen, maar volgens de informatie vond dit incident plaats op 5 september 2022, dus nà de huiszoeking in jullie woonst op 21 augustus 2022. Daarmee situeert uw echtgenote de chronologie van de opeenvolgende incidenten al niet correct. Er werd haar nogmaals de vraag gesteld wanneer het incident gebeurde, maar vervolgens blijkt uw echtgenote erg onzeker in haar repliek; eerst noemt ze september 2022, maar dan beweert ze dat het misschien in 2020 was, vervolgens toch 2022, om te besluiten dat ze daaromtrent niks met zekerheid weet en "geen fouten wil maken" (CGVS, C(…), p.5). Dergelijke verklaringen zijn te vaag; van een incident dat verzoekers inroepen, nota bene niet lang voor hun vertrek, mag verwacht worden dat zij het uitdrukkelijker en ook precies in de tijd kunnen situeren, zeker aangezien het incident in meerdere bronnen vermeld wordt. Uw echtgenote kende eerst de naam van de omgekomen vrouw niet (CGVS, C(…), p.6), maar nadat het persoonlijk onderhoud voor een langere pauze onderbroken werd, wist uw vrouw de voornaam van de omgekomen moeder ineens wél te reproduceren (CGVS, C(…), p.7); ze gaf echter toe dat ze via haar smartphone opzoekwerk gedaan had (waarbij ze nog naliet om ook de achternaam van het slachtoffer te memoriseren, CGVS, C(…), p.7). De man van de omgekomen vrouw behoorde tot de Imbonerakure, maar zijn naam kende uw vrouw evenmin (CGVS, C(…), p.6). Uit bijgevoegde informatie blijkt dat het ziekenhuis korte tijd voordien nog op een andere – positieve – manier in het nieuws was gekomen: op 25 augustus 2022 werd een steunactie gehouden voor de ziekenhuizen van Kabezi en Ruziba, waarbij zij hulp kregen voor drielingen, ondervoede kinderen en kinderen met een hersenaandoening. De actie werd georganiseerd door "Umugiraneza", een organisatie die wordt voorgezeten door de eerste dame van Burundi, Angéline Ndayishimiye, de echtgenote van de president. Dit deed bij uw echtgenote echter geen belletje rinkelen (CGVS, C(…), p.6-7), het zei haar hoegenaamd niets. Welnu, op basis van het voorgaande weet uw echtgenote niet alleen niet aannemelijk te maken dat zij betrokken was bij een incident op haar werkplek, er ontstaat zelfs enige twijfel over haar werk

voor het betreffende ziekenhuis. Sowieso maakt uw vrouw niet aannemelijk dat zij bij het betreffende incident betrokken was en erom geviseerd werd. Ook dit motief kan bijgevolg niet weerhouden worden.

U verwijst, bijkomend, naar uw Tutsi-etnie als grond voor eventuele problemen in uw herkomstland. Er werd u daarom gevraagd wat u concreet zelf meemaakte, louter omwille van uw Tutsi-etnie. U verwijst in dat verband enkel naar de andere door u opgeworpen problemen (CGVS, p.18), die hiervoor uitgebreid besproken werden en ongeloofwaardig bevonden werden. U haalt geen andere, concrete elementen aan waaruit blijkt dat uw loutere Tutsi-etnie aanleiding gaf tot vervolging of een risico daarop.

Volgens de COI Focus over de veiligheidscrisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 (https://www.cgrs.be/ sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire202502142.pdf) zijn de meeste journalisten en experts het eens over het "vooral politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden geviseerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsiafkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

Op basis van het voorgaande, moet dan ook geconcludeerd worden dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgende de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op de negatieve beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw (gedeeltelijke) kopie van uw paspoort (document 1: groene map) en dat van uw echtgenote (document 2: groene map) bevatten gegevens over uw identiteit, die niet ter discussie staat. Uw huwelijksakte (document 3: groene map) bewijst de formele band tussen uw echtgenote en uzelf. De geboorteakte van uw jongste kind (document 4: groene map) bevat louter identiteitsgegevens en staaft daarnaast dat het kindje in België geboren werd. De door u overlegde lidkaart van de CNL (document 5: groene map) werd reeds eerder uitvoerig besproken, maar u legt ook een aanbevelingsbrief van (een afgevaardigde van) de CNL over (document 6: groene map). Het CGVS wijst erop, het weze herhaald, dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, wanneer de verklaringen van de verzoeker geloofwaardig, plausibel en coherent zijn. In uw geval missen uw verklaringen over uw banden met de CNL elke geloofwaardigheid en bijgevolg zijn overlegde documenten niet in staat om de verklaringen te staven. U legt documenten over (documenten nummer 7: groene map) die betrekking hebben op uw professioneel verleden. Het CGVS betwist uw professionele achtergrond niet. Het diploma van uw echtgenote (document 8: groene map) en documenten van een ziekenhuis (document 9: groene map), staven haar studies en haar professionele achtergrond. Het CGVS beschikt niet over elementen om te concluderen dat uw echtgenote niet in de medische sector actief was, maar heeft wel enige twijfels over haar activiteiten voor het Rukiza-ziekenhuis ten tijde van het incident dat zij aanhaalde (zie supra). U legt ook nog een brief van een Burundese advocaat over (document 10: groene map). Volgens de brief stond de betreffende advocaat u in uw herkomstland bij in het kader van uw problemen. Welnu, een dergelijke brief kan makkelijk tegen betaling verkregen of gefabriceerd worden. Een dergelijk document kan niet als louter bewijs van uw beweerde problemen bestempeld worden; daarvoor dienen uw verklaringen geloofwaardig, plausibel en consistent te zijn, wat niet het geval bleek te zijn, zoals hiervoor omstandig gemotiveerd werd. De door u overlegde documenten werpen bijgevolg geen ander licht op de negatieve eindbeoordeling van onderhavig verzoek.

U legt nog een afdruk van een printscreen van het sociale mediaplatform "X" over (document 11: groene map), waarin wordt aangegeven dat een woordvoerder van de Minister van Binnenlandse Zaken beweerde dat Burundese onderdanen die in Europa internationale bescherming vragen, in geval van terugkeer zullen vervolgd worden.

Welnu, het Commissariaat-generaal is, op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/*coi_focus_burundi._le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.*

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijk geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbeklederS. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal

geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als "Police de l'air, des frontières et des étrangers" (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot he Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaatgeneraal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://*www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._situation_securitaire_20250214_1.pdf of https:// www.cgra.be/fr) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.*

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviseerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviseerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie…) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking…).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Afsluitend weze nog opgemerkt dat ook voor uw echtgenote, C(…) *N*(…) *(O.V. v) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, aangezien zij zich op dezelfde motieven als uzelf beroept in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster, *i. e.* de echtgenote van verzoekster, werd genomen, luidt als volgt:

"(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Burundees staatsburger te zijn, behorend tot de Tutsi-etnie, geboren in Gasaka (provincie Makamba). U woonde de laatste jaren in Bujumbura. In 2014 huwde u met P(…) *M*(…) *(CG:* (…)*, O.V.* (…)*). Jullie kregen samen vier kinderen. Het jongste kind werd in 2023 in België geboren. Eén kind bleef achter in Burundi; het loopt er nog school op een internaat. Behalve uw gezinsleden hebt u geen andere familie in België.*

Uw schoonvader en schoonbroer werden in 2015, een jaar dat in Burundi getekend werd door gewelddadige protesten tegen president Pierre Nkurunziza, gedood, uw schoonvader omdat hij banden had met UPRONA, uw schoonbroer omdat hij tot FAB behoorde.

Uw man bouwde in de jaren nadien een eigen zaak op. U volgde een opleiding tot verpleegster en werkte de laatste jaren in een ziekenhuis in Bujumbura.

In oktober 2021 had uw man stellig de indruk dat hij achtervolgd werd, maar er gebeurde niks noemenswaardigs. Hij was niettemin enigszins verontrust en bracht bijvoorbeeld niet langer zelf jullie kinderen naar school.

Op 21 januari 2022 keerde uw man terug van een zakenreis uit Rwanda. Hij werd meteen opgepakt en een nacht vastgehouden. Men verdacht hem van mogelijke banden met rebellen, die vanuit buurlanden oppositie voeren tegen het Burundees bewind. Na het betalen van een vrijkoopsom én zijn akkoord met de voorwaarde dat hij niet meer zou reizen, kwam uw man op vrije voeten.

In juli 2022 kreeg uw man van een vriend, een zekere H(…) *R*(…)*, informatie dat er een arrestatiebevel tegen hem was. Er zou tevens een huiszoeking op til zijn. Uw man dook daarom geregeld onder en sliep vaker niet meer thuis. Uw man hield de informatie van H*(…) *R*(…) *geheim voor u.*

Op 21 augustus 2022 vond daadwerkelijk een nachtelijke huiszoeking plaats. Uw man was niet thuis. U was er wel, samen met jullie kinderen. Het huis werd doorzocht, maar u werd ongemoeid gelaten. U kreeg wel te horen dat u bij een volgende huiszoeking, als uw man opnieuw niet werd aangetroffen, zelf zou worden opgepakt.

Op 29 augustus 2022 en op 2 oktober 2022 vonden er nog twee huiszoekingen plaats. De herhaalde huiszoekingen deden uw man en u besluiten om het land te ontvluchten.

U, van uw kant, werkte in het Ruziba-ziekenhuis in Bujumbura. In september 2022 kwam daar een jonge moeder, samen met haar baby, om het leven. U verklaart dat u (mee) verantwoordelijk gehouden werd voor de dood van de jonge vrouw.

Jullie problemen deden jullie ertoe besluiten om het land te ontvluchten. Omdat destijds visumvrij kon gereisd worden, verlieten u en uw man Burundi op 8 oktober 2022 en u vloog met uw gezinsleden naar Servië. Van daar reisde u, via enkele landen, verder door naar België, waar u op 4 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U deed dit gelijktijdig met uw echtgenoot, P(…) *M*(…) *(O.V.* (…)*).*

Op 27 juni 2023 beviel u in Vilvoorde van uw jongste zoon.

Voor onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een vrees voor de Burundese autoriteiten, voornamelijk omwille van het politiek engagement van u en uw man voor de CNL, één van de

grootste oppositiepartijen van Burundi. U verwijst naar een probleem op uw werk. Tenslotte alluderen u en uw man op mogelijke problemen omdat jullie Tutsi's zijn.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 22 januari 2025 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Welnu, uit uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asielinstanties (zie o.a. CGVS, gehoorverslag, dd.09.01.2025, p.5) blijkt dat u zich voor onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde motieven als uw partner, P(…) *M*(…) *(O.V.* (…)*). Aangezien in zijn hoofde niet werd besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van criteria van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming, kan ook jegens u niet besloten worden tot een nood aan internationale bescherming op basis van voormelde regelgeving. Voor een uitgebreide weergave van de elementen waarop de beslissing ten aanzien van uw echtgenoot is gebaseerd, kan dienstig worden verwezen naar de motivering van zijn beoordeling, die luidt als volgt:*

(…)

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.*"

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. De verwerende partij heeft middels haar nota van 22 mei 2025 de Raad verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van (oud) artikel 39/73-2, § 1 van de

Vreemdelingenwet. Krachtens (oud) artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht hiermee in te stemmen indien zij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin zij op de hoogte worden gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maken.

De verzoekende partijen hebben de Raad middels een schrijven ontvangen op 3 juni 2025 gemeld dat ze bezwaar maken tegen de behandeling van hun dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in (oud) artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van "*de rechten van verdediging*" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen menen dat de analyse van de verwerende partij onjuist is, geen rekening houdt met de specifieke situatie in Burundi en niet afdoend rekening houdt met hun specifieke situatie. Zij gaan hierbij in op de motieven van de bestreden beslissingen betreffende de activiteiten van verzoeker voor de CNL, het vertrek uit Burundi en de tussenkomst van H. R., de reizen van verzoeker naar het buitenland voordat hij Burundi verliet en de problemen van verzoekster op haar werk, en trachten deze motieven te weerleggen of te ontkrachten.

Vervolgens gaan zij in op hun vermeende vrees voor vervolging omwille van hun Tutsi-etniciteit, verzoekers reizen naar Rwanda, hun doorreis via Servië en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België. In dit kader verwijzen zij naar rechtspraak van de Raad en analyseren zij de beschikbare objectieve informatie. Zij stellen dat er verschillende redenen zijn waarom zij vervolgd zouden worden door de Burundese autoriteiten bij terugkeer naar Burundi en lichten toe dat zij van Tutsi-afkomst zijn, zij hun land via Servië ontvlucht zijn, zij in België om internationale bescherming hebben verzocht en verzoeker ook voor zijn vertrek meerdere reizen naar Rwanda heeft gemaakt.

Tenslotte stellen zij dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) geen nauwkeurig en actueel onderzoek heeft verricht naar de veiligheidssituatie in Burundi.

De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stavingsstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Bij haar nota neergelegd op 22 mei 2025 voegt de verwerende partij een nieuwe versie van de COI Case BDI2025-001: Burundi – 22/31867 van 15 januari 2025, waarin een materiële vergissing door Cedoca werd rechtgezet.

3.2.2. Op 19 maart 2026 legt de verwerende partij overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij wordt verwezen naar de COI Focus "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025 en de COI Focus "*Burundi: Situation sécuritaire*" van 17 december 2025 als bijkomende informatiebronnen, beide online te raadplegen via de vermelde weblinks.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens (oud) artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*". Onder "*middel*" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 47 van het Handvest en van "*de rechten van verdediging*", doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel en deze rechten geschonden achten.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij werden genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd nu (i) zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) een ernstige smet werpen op de geloofwaardigheid van de door hem opgeworpen problemen en de daaruit voortvloeiende vrees, (ii) zijn voor de Burundese autoriteiten zichtbare reisbewegingen niet te rijmen zijn met een vrees voor vervolging door diezelfde Burundese autoriteiten, (iii) zijn verklaringen over de hulp van een zekere H.R. bij de laatste vlucht uit Burundi ernstige vragen doen rijzen en afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en zijn beweerde vrees voor de Burundese autoriteiten, (iv) hij zijn affiliatie met de CNL allerminst aannemelijk weet te maken en er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die het gevolg waren van dit lidmaatschap, (v) ook zijn vrouw, verzoekster *in casu*, haar affiliatie met de CNL geenszins aannemelijk wist te maken, (vi) zijn verklaringen over de door hem aangehaalde incidenten inconsistent en onlogisch zijn, (vii) hij geen overtuigende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij persoonlijk nog zou geviseerd worden door de Burundese autoriteiten omwille van de gebeurtenissen van 2015 en de moord op zijn vader en broer in datzelfde jaar, (viii) hij geen consistente noch overtuigende verklaringen aflegde over het asielmotief betreffende het werk van zijn echtgenote in een ziekenhuis in Bujumbura, (ix) hij behalve de door hem opgeworpen en ongeloofwaardig bevonden problemen geen andere, concrete elementen aanhaalt waaruit blijkt dat zijn loutere Tutsi-etnie aanleiding gaf tot vervolging of een risico daarop, (x) de door hem overgelegde documenten geen ander licht werpen op de negatieve beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, (xi) het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van die aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi en (xii) er in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat haar asielmotieven volledig gebaseerd zijn op de asielmotieven van haar partner, verzoeker *in casu*, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing integraal worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van (oud) artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. Beoordeling in het licht van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet terug te kunnen keren naar hun land van herkomst, Burundi, omdat (i) zij vrezen voor de Burundese autoriteiten, omwille van hun politiek engagement voor de CNL, (ii) verzoekster geviseerd wordt door de Imbonerakure omwille van het overlijden van een jonge vrouw en haar baby in het ziekenhuis waar verzoekster werkte en (iii) zij mogelijk problemen krijgen omdat zij Tutsi's zijn.

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal van oordeel dat de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weten te maken.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissingen terecht het volgende gemotiveerd aangaande verzoekers verklaringen bij de DVZ:
"*Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaringen aflegde die reeds een ernstige smet werpen op de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen problemen en, bijgevolg, de daaruit voortvloeiende vrees.*
Immers, u verklaarde bij de DVZ (verklaring DVZ, DVZ, dd.22.11.2022, vraag 42) dat u geen financiële problemen had [in Burundi] en dat de reden van uw vertrek de problemen van uw echtgenote waren, een toch wel uiterst opmerkelijke bewering in het licht van uw verklaringen nadien, waarmee u wil laten uitschijnen dat u wel degelijk eigen problemen kende in Burundi en daarom nood hebt aan internationale bescherming (zie infra). U werd bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS met voormelde verklaring bij de DVZ geconfronteerd (CGVS, p.2). U schrijft de registratie van uw verklaringen bij de DVZ toe aan een fout, een foutieve vertaling en vervolgens beweert u zelfs dat het voornamelijk omwille van ùw problemen was dat u – en uw echtgenote – Burundi verliet (CGVS, p.2). U beweert dan nog dat bij de DVZ niet alles werd genoteerd, maar dat uw leven in Burundi sowieso in gevaar was (CGVS, p.3). Welnu, dergelijke uitleg is niet afdoende om de gedane vaststelling te ondermijnen of te verschonen. Het CGVS erkent dat verzoekers bij de DVZ hun asielmotieven beknopt moeten weergeven en dit binnen een beperkt tijdsbestek, maar ziet niet in welk belang de DVZ-ambtenaar of de daar aanwezige tolk zouden hebben bij het vervormen van uw verklaringen of het weglaten van cruciale elementen van uw verklaringen. Uw uitleg overtuigt dus allerminst en werpt reeds een ernstige smet op de problemen die u persoonlijk naar voor brengt in het kader van onderhavig verzoek."
De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat, toen hen werd gevraagd of zij hun verklaringen afgelegd bij de DVZ bevestigden, zij dachten aan "*hun audities van 6 juli 2023*", namelijk de 'vragenlijst CGVS', en niet aan "*de auditie van 2022*", namelijk de 'verklaring DVZ', en betogen in dit kader dat de 'verklaring DVZ' niet tot doel heeft de redenen voor het vertrek uit het land vast te stellen, maar de lidstaat te bepalen die verantwoordelijk was voor de behandeling van het verzoek. De Raad stelt vast dat, zelfs zo de verzoekende partijen dachten dat het om een ander interview ging en het doel van de 'verklaring DVZ' niet is om te peilen naar de redenen voor vertrek uit het land van herkomst, dit niet wegneemt dat er verzoeker op 23 november 2022 bij de DVZ gevraagd werd waarom hij Burundi verlaten heeft, en hij toen enkel melding maakte van de beweerde problemen op verzoeksters werk (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, verklaring DVZ verzoeker, vraag 42), wat wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn problemen ondermijnt.

Voorts treedt de Raad de adviseur van de commissaris-generaal bij waar zij in de bestreden beslissingen als volgt motiveert aangaande het vertrek van verzoeker uit Burundi:
"*U verklaart (CGVS, p.17) dat u Burundi via de luchthaven verliet op 8 oktober 2022. U passeerde daarbij de paspoortcontrole (CGVS, p.17). Op de vraag hoe u uitlegt dat u vaak (ook voor uw werk reisde u regelmatig naar het buitenland; zie infra) legaal uw land kon uitreizen terwijl u tegelijkertijd verklaart de Burundese autoriteiten te vrezen, werpt u op dat u bij uw laatste uitreis, deze waarbij u naar Servië reisde, door een commandant van de luchthaven apart werd genomen en een aantal vragen kreeg (CGVS, p.17). U*

suggereerde hierbij ook dat u op hand- en spandiensten van een vriend, een zekere H(…) *R*(…)*, zou hebben kunnen rekenen; hij praatte met de commandant op de luchthaven en dan kreeg u de vrije doorgang (CGVS, p.17). Afgezien van de vaststelling dat u uiteindelijk door de Burundese autoriteiten niks in de weg werd gelegd om het land in oktober 2022 te verlaten, wat mag afgeleid worden uit de in uw paspoort geplaatste uitreisstempel (zie document 1: groene map), doen uw verklaringen over hulp bij de laatste vlucht door de genaamde R*(…)*, ernstige vragen rijzen. Het CGVS deed opzoekwerk naar H*(…) *R*(…)*. De weerslag van dit opzoekwerk is terug te vinden in het administratief dossier (zie informatie: blauwe map). Verschillende bronnen maken melding van H*(…) *R*(…)*: hij was politiecommissaris, maar met een bedenkelijke reputatie. Een bron geeft aan dat H*(…) *R*(…) *in verband is gebracht met meerdere onwettige en duistere praktijken door de politie. Zo werd hij meermaals vermeld als betrokkene, meestal als dader, één keer als opdrachtgever, van een schietpartij in juli 2019 waarbij een man, die betrapt werd op de handel in verboden dranken, werd neergeschoten en achtergelaten zonder dat de schutter zich om het lot van de man bekommerde. Eerder, op 11 februari 2018, zou H*(…) *R*(…)*, volgens een andere bron (zie blauwe map) aanwezig zijn geweest bij de arrestatie van twee leden van de FNL, de voorloper van de CNL, de politieke partij die verder in deze beslissing uitgebreid aan bod komt. Volgens dezelfde bron vergezelde H*(…) *R*(…) *bij de arrestatie een zekere B*(…) *N*(…)*, nota bene hoofd van de Imbonerakure in de provincie Ngozi. Eén van de gearresteerde FNL-militanten was E*(…) *B*(…) *(zie infra!). Het CGVS vond zelfs een presidentieel decreet terug, op 31 december 2021 bekrachtigd door president Evariste Ndayishimiye, waarin H*(…) *R*(…) *werd bevorderd tot "Officier de Police Principal de Première Classe", (OPP1) (zie informatie blauwe map: Presidentieel decreet). Welnu, ofwel maakte u bij uw definitief vertrek uit Burundi géén gebruik van hand- en spandiensten van H*(…) *R*(…) *en kan geconcludeerd worden dat u legaal uw land verliet, hetgeen niet te rijmen is met een vrees voor uw autoriteiten. Ofwel verleende de genaamde H*(…) *R*(…) *u wel degelijk hand- en spandiensten op de luchthaven van Bujumbura, maar in dat geval wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw autoriteiten quasi onherstelbaar ondermijnd, aangezien H*(…) *R*(…) *zelf deel uitmaakte van het Burundese veiligheidsapparaat, waarin hij zelfs een dubieuze rol speelde, aangezien hij beschuldigd wordt van onbetamelijke en ernstige wandaden. Indien u een vriendschapsrelatie onderhield met de betreffende R*(…)*, heeft het er alle schijn van dat u géén problematische verhouding met uw autoriteiten hebt, integendeel; de indruk ontstaat dat u connecties bij de Burundese autoriteiten hebt en dus bij deze op goede voet staat, in plaats van dat u met hen op gespannen voet leeft, om wat voor reden dan ook. Aan uw gespannen relatie met uw autoriteiten louter omwille van uw politiek engagement hecht het CGVS trouwens geen geloof, hetgeen verder in deze beslissing omstandig zal worden toegelicht.*"

De Raad merkt te dezen vooreerst op dat de verzoekende partijen in hun verzoekschriften geenszins de door de verwerende partij in de bestreden beslissing aangehaalde, en aan het administratief dossier toegevoegde, informatie betreffende de persoon van H. R. betwisten en aldus evenmin betwisten dat hij deel uitmaakt van het Burundese veiligheidsapparaat, wat hun vermeende problematische verhouding met de Burundese autoriteiten in een ander daglicht plaatst. Aangaande de tussenkomst van H. R., kunnen de verzoekende partijen verder niet overtuigen dat het om eenmalige hulp in ruil voor betaling ging en de tussenkomst van deze persoon op lange termijn niet houdbaar is, noch materieel, noch financieel. Zo blijkt uit de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud op het CGVS dat deze persoon een vriend van hem was met wie hij regelmatig iets ging eten of drinken (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13). Tevens hielp deze persoon hem niet enkel bij het verlaten van Burundi, maar lichtte H. R. hem eerder ook in over de toekomstige huiszoeking in augustus en contacteerde hij H. R. ook nog tijdens zijn verblijf in België (*Ibid.*, p. 13-14, 17). Bovendien maakt verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen gewag van het feit dat de hulp van H. R., zo al zeker blijkt dat deze niet eenmalig geweest zou zijn, tegen betaling verricht werd. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat verzoeker niet alleen bij zijn vertrek naar België legaal Burundi verliet, maar hij ook in de maanden voor zijn vlucht naar Europa meermaals heen en weer reisde tussen Burundi en Oeganda en Rwanda (AD, stuk 8, 'Documenten', nr. 1, paspoort verzoeker), wat niet te rijmen valt met zijn vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen terecht het volgende gemotiveerd aangaande verzoekers reizen tussen Burundi en de buurlanden:
"*Voor uw definitief vertrek, reisde u ook nog meermaals heen en terug tussen Burundi en de buurlanden Oeganda en Rwanda. U begon in 2019 met een eigen reisbureau en daarvoor reisde u regelmatig naar het buitenland (CGVS, p.9). U verklaart dat u omwille van zaken naar het buitenland reisde, maar ook omwille van uw "veiligheidssituatie"; u wou zich soms buiten Burundi "verstoppen" (CGVS, p.10). U geeft aan (CGVS, p.10) dat u meestal per auto reisde, maar uit de stempels in de kopie van uw paspoort, blijkt dat u wel degelijk vaker per vliegtuig tussen Burundi en de buurlanden pendelde (zie paspoort, document 1: groene map). Dergelijke herhaalde en legale reisbewegingen, per vliegtuig, waarbij passagiers aan een paspoortcontrole onderworpen worden, zijn niet te rijmen met een vrees voor vervolging door de autoriteiten van het land waarvan men de nationaliteit bezit. De geloofwaardigheid van de kern van uw asielrelaas, in casu uw vrees voor de Burundese autoriteiten, in casu Imbonerakure, de politie en de Inlichtingendienst, wordt op basis van de voorgaande vaststellingen reeds uitermate ernstig ondermijnd. Andere elementen bevestigen deze inschatting.*"

Waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat verzoeker dit niet verborgen heeft proberen te houden, doen zij geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dat verzoekers herhaalde en legale reisbewegingen per vliegtuig niet te rijmen zijn met zijn vrees voor de autoriteiten. Zij lichten tevens toe dat, wat de laatste reis in juli en augustus 2022 betreft, zijn woning nog niet werd doorzocht en het dus niet uitgesloten kan worden dat de informatie over hem nog niet was doorgegeven aan de luchthaven. De Raad wijst er in dit kader op dat verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat zijn problemen begonnen zijn in 2015 (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 2-3), hij reeds in januari 2022 zou zijn gearresteerd (*Ibid.*, p. 8) en hij toen al het land verliet om zich te verstoppen (*Ibid.*, p. 10), wat redelijkerwijze niet in overeenstemming te brengen is met de mogelijkheid dat men pas na de huiszoeking eind augustus 2022 op de luchthaven van zijn identiteit op de hoogte zou zijn gebracht. Waar zij verder nog stellen dat net de toename van deze reizen naar Oeganda, maar vooral naar Rwanda, de problemen heeft verergerd, kunnen zij niet verklaren waarom verzoeker zich dan ging 'verstoppen' buiten Burundi en hij deze reizen bleef ondernemen.

Voorts treedt de Raad de adviseur van de commissaris-generaal bij waar in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat de verzoekende partijen hun affiliatie met de CNL niet aannemelijk weten te maken. In dit verband wordt het volgende uiteengezet aangaande de door verzoeker neergelegde lidkaart van de CNL :
"*Vooreerst moet in dat verband worden opgemerkt dat de lidkaart van de CNL, die u ter staving van uw lidmaatschap en uw relaas overlegde, vals is.*
Immers, de door u overlegde originele lidkaart (document 5: lidkaart CNL) werd op haar authenticiteit onderzocht door CEDOCA, de researchafdeling van het CGVS, en de weerslag van dit onderzoek is terug te vinden in het administratief dossier (zie COI Case BDI2025-001: blauwe map). De conclusie van het onderzoek door CEDOCA is duidelijk en ondubbelzinnig: de door u overlegde CNL-lidkaart is vals. In casu werd vastgesteld dat meerdere vormvoorwaarden niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt, waar het gaat over authentieke lidkaarten
- *Het lettertype is verschillend*
- *Het nummer en het jaartal op de voorkant staan centraler gedrukt dan op de authentieke kaart*
- *Het jaartal op de voorkant (20..) is niet aangevuld*
- *De stempel is kleiner dan op de authentieke kaart*
- *De handtekening van Agathon Rwasa komt niet overeen met deze op uw kaart en is niet voorzien van een datum.*

Uit dezelfde COI Case blijkt dat de CNL-lidkaarten 1.000 Burundese Francs kostten. U verklaarde echter dat u voor uw exemplaar maar liefst 5.000 Burundese Francs neertelde (CGVS, p.5). Omdat de Protection Officer tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nog niet beschikte over informatie over de kostprijs van de CNL-lidkaart, werd u niet met de CGVS-informatie geconfronteerd, maar sowieso wijkt het door u genoemde bedrag aanzienlijk van het werkelijke bedrag af. Welnu, op basis van de hiervoor beschreven vaststellingen is de conclusie omtrent de authenticiteit van de door u overlegde CNL-lidkaart duidelijk en ondubbelzinnig: de betreffende lidkaart is nagemaakt en dus vals. Aangezien de COI Case dateert van 15 januari 2025, in casu na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, werd u niet met deze pertinente conclusie geconfronteerd, maar het CGVS ziet niet in hoe u alsnog overtuigende verschoningsgronden zou kunnen aanbrengen, die een fundamenteel ander licht werpen op de conclusie van het CEDOCA-onderzoek. Het CGVS beschikt trouwens niet over informatie dat er meerdere types van CNL-lidkaarten circuleren. U bracht evenmin objectieve en betrouwbare informatie aan dat dit het geval is (was)."

De verzoekende partijen plaatsen vraagtekens bij de COI Case die de adviseur van de commissaris-generaal bij het beoordelen van verzoekers lidkaart heeft gebruikt, daar hieruit blijkt dat het CGVS op 9 januari 2025 contact opnam met een 'hoge ambtenaar' en men op 14 januari 2024 antwoord ontvangen zou hebben, wat, zo stelt ook de Raad vast, uiteraard niet mogelijk is. In navolging van wat de verwerende partij in haar nota van 22 mei 2025 stelt, dient de Raad vast te stellen dat dit een materiële vergissing betreft, en dat de e-mail met het antwoord van voornoemde persoon dateert van 14 januari 2025. Bij de nota neergelegd op 22 mei 2025 voegt de verwerende partij een nieuwe versie van deze COI Case BDI2025-001 waarin deze materiële vergissing werd rechtgezet.

Waar de verzoekende partijen stellen dat hen een fout in de nummering van de voorgelegde lidkaart wordt verweten, wijst de Raad erop dat meerdere vormvoorwaarden niet overeenstemmen met de informatie aanwezig in het administratief dossier, daar blijkt dat (i) het lettertype verschillend is, (ii) het nummer en het jaartal op de voorzijde centraler gedrukt staan dan op de authentieke kaart, (iii) het jaartal op de voorzijde niet is aangevuld, (iv) de stempel kleiner is dan op de authentieke kaart, (v) de handtekening van Agathon Rwasa niet overeenkomt met deze op verzoekers kaart en niet voorzien is van een datum en (vi) uit de algemeen informatie blijkt dat een lidkaart van de CNL duizend Burundese Francs kost, terwijl verzoeker verklaart er vijfduizend Burundese Francs voor betaald te hebben (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 5).

De verzoekende partijen hekelen voorts dat de betreffende e-mail niet wordt meegedeeld, wat volgens hen een schending uitmaakt van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003. De Raad wijst erop dat noch uit de door de verzoekende partijen aangehaalde rechtspraak in dit verband, noch uit artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, een verplichting blijkt om de correspondentie in zijn geheel op te nemen. Verder stelt de Raad vast dat voldaan is aan de vereiste om de e-mails weer te geven zodat de juistheid van de verkregen informatie gecontroleerd kan worden en blijkt uit voormelde COI Focus ook welke de relevante vragen aan en de antwoorden van de contactpersoon waren. Bovendien wordt het gebruik van anonieme bronnen, wanneer de openbaarmaking ervan de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt in gevaar kan brengen, wel degelijk toegestaan. In de betreffende COI Focus wordt terdege uitgelegd dat de betreffende persoon een hoge partijfunctionaris is van de Burundese partij CNL, dat hij al meerdere malen via e-mail werd gecontacteerd, dat Cedoca deze persoon heeft ontmoet en dat deze persoon om veiligheidsredenen anoniem wenst te blijven. Gelet op het voorgaande, kan een schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet worden aangenomen.

Vervolgens treedt de Raad de adviseur van de commissaris-generaal bij waar zij in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker de volgende vaststellingen doet die bevestigen dat er inderdaad geen geloof kan gehecht worden aan de verzoekende partijen hun politiek engagement en lidmaatschap van de CNL:
"*Zo beschikt het CGVS over informatie, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (zie informatie: blauwe map), waaruit blijkt dat de CNL zich aan de buitenwereld voorstelt met de termen "Equité" ("Gelijkheid"), "Concorde" ("Eendracht") en "Prospérité" ("Welvaart") én met de slogan "Ubugabo si urucumu" (vrij vertaald: "De speer maakt niet de man"). Toen u werd gevraagd naar het motto van de partij, verwees u op generlei wijze naar voormelde termen of slogan (CGVS, p.4). U schrijft uw onwetendheid toe aan het feit dat u niet de tijd nam om vergaderingen bij te wonen, dat u niet "actief" was omdat u in gevaar was en daarom niet "publiek" wilde zijn (CGVS, p.4), wat allerminst overtuigt als uitleg voor uw onwetendheid op dit punt. Van een lid van een politieke oppositiepartij, zelfs wanneer hij daarin geen al dan niet "zichtbare" toppositie bekleedt, mag verwacht worden dat hij toch over enige basiskennis beschikt, zoals over de termen of de slogan waarmee de partij zich associeert. Uw onwetendheid op voormeld punt is des te frappanter omdat de slogan van de partij zich op de voorkant van de partijlidkaart bevindt, zowel op de authentieke exemplaren, als op het vervalste exemplaar dat u zelf overlegde. U haalt weliswaar aan (CGVS, p.5) dat u de manier kent waarop leden van de CNL elkaar begroeten, maar van u mocht niettemin bovenvermelde kennis verwacht worden. Op de vraag sinds wanneer de CNL bestaat (2019), bleef u trouwens erg vaag en onzeker in uw antwoord; eerst zegt u dat de FNL de voorganger van de CNL was, om dan te beweren dat de CNL begon in 2019, maar u bent niet erg zeker van uw antwoord (CGVS, p.5), wat eveneens erg opmerkelijk is. Omdat u aangaf dat u lid werd van de partij in 2019 (CGVS, p.3), werd u gevraagd of u in 2020 ging stemmen (CGVS, p.5), toch een minimaal engagement voor iemand met een uitgesproken politieke voorkeur. Uit bijgevoegde informatie (zie blauwe map) blijkt dat er in 2020 zowel lokale, parlements- als presidentsverkiezingen georganiseerd werden in Burundi. U verklaart dat u voor Agathon Rwasa stemde (CGVS, p.5), in 2020 de onbetwiste kopman van de partij. Op de vraag of er in 2020 ook parlementsverkiezingen waren, antwoordt u bevestigend (CGVS, p.5) en u nam ook aan deze verkiezingen deel (CGVS, p.5). Toen u dan gevraagd werd voor wie u dan stemde, aarzelde u: eerst zegt u dat u voor de gedeputeerde van de CNL stemde en vervolgens dat men enkel voor de partij stemde, niet voor personen (CGVS, p.6). Daarop kreeg u de vraag wie de gedeputeerde voor uw wijk was in 2020 (CGVS, p.6), maar opnieuw ontwijkt u eerst de vraag om dan te stellen dat u zich "iemand die B(…) heette" herinnert. (Hier merkt het CGVS op dat u zich de naam B(…) mogelijk herinnert omdat hij in een eerder vermelde bron, (zie supra) vermeld werd als FNL-lid die door H(…) R(…) – of alleszins met diens medeweten – gearresteerd werd in de provincie Ngozi.). Op de vraag of B(…) in 2020 voor de CNL verkozen werd, repliceert u (CGVS, p.6) dat hij niet won en dat hij in de gemeenteraad zetelde voor de CNL (CGVS, p.6). Op de daaropvolgende vraag of u namen van mensen kent die in 2020 voor de CNL opkwamen bij de parlementsverkiezingen, komt u niet verder dan de naam van Agathon Rwasa (CGVS, p.6). Omdat u eerder had verklaard dat u soms uw auto uitleende aan de partij (om mensen naar bijeenkomsten te brengen), werd u gevraagd waar er zoal vergaderingen gehouden werden (CGVS, p.6), maar op deze vraag blijft u het antwoord schuldig. Uw rol bestond quasi louter uit de betaling van bijdragen. U gaf het geld aan een zekere M(…), maar van deze betrokkene kent u enkel de voornaam (CGVS, p.6). Welnu, de voorgaande vaststellingen bevestigen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde affiliatie met de CNL. Niet alleen legde u een vervalste partijlidkaart over, maar u bleek bovendien onaannemelijk weinig op de hoogte van aspecten die betrekking hebben op de betreffende partij. Deze vaststelling is uitermate belangrijk omdat u in uw opeenvolgende verklaringen aangeeft dat uw affiliatie met de CNL, een zeer belangrijke, zo niet dé belangrijkste oorzaak van al uw problemen in uw herkomstland was. Aangezien u uw banden met de CNL niet aannemelijk weet te maken, kan het CGVS evenmin geloof hechten aan de problemen die het gevolg waren van dit lidmaatschap. Ook uw vrouw zou banden met de CNL gehad hebben, maar ook zij wist haar affiliatie met de partij geenszins aannemelijk te maken. Ze kende het symbool noch de slogan van de partij (CGVS, C(…), p.4) en evenmin wist ze dat de FNL de voorloper van de CNL was (CGVS, C(…), p.5). Uw echtgenote weet alleen zeker dat de CNL sinds 2019 bestond (CGVS, C(…), p.3). Haar engagement was trouwens sowieso uitermate pover: ze geeft zelf aan dat ze sympathisant was, dat ze niet naar vergaderingen ging (CGVS, C(…), p.3), om*

uiteindelijk zelfs toe te geven dat ze niks voor de partij deed (CGVS, C(…), p.4); ze geeft enkel aan dat jullie bijdragen betaalden (CGVS, C(…), p.4). Welnu, uit het voorgaande mag besloten worden dat uw vrouw, net zoals uzelf, niet geaffilieerd was met de CNL. Ook zij riskeert bijgevolg, in geval van terugkeer, geen problemen louter omwille van haar banden met een belangrijke oppositiepartij."

De verzoekende partijen herhalen slechts dat verzoekers betrokkenheid beperkt was tot het betalen en het stemmen bij de verkiezingen, doch kunnen hiermee geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen dat zij beiden niet over de basiskennis beschikken die verwacht mag worden van een lid van een (oppositie)partij. Waar zij menen dat het onredelijk is verzoeker te verwijten dat hij niet meer zeker is op wie hij bij de parlementsverkiezingen van 2020 heeft gestemd, terwijl de kandidaat niet werd gekozen, wijst de Raad erop dat dit niet het enige punt is waarop verzoeker onwetend is, en hij eerst aarzelde of hij op een persoon dan wel de gehele partij stemde, hij evenmin andere personen dan Agathon Rwasa kan opnoemen die opkwamen bij deze parlementsverkiezingen en hij net zo min op de hoogte is van algemene zaken zoals de slogan of het motto van de partij of waar de leden vergaderden (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 4 en 6). Waar zij verder verwijzen naar verzoekers moeilijke migratiegang, maken zij niet concreet aannemelijk, noch tonen zij aan, dat hij zich hierdoor deze zaken niet meer zou herinneren. Verder merkt de Raad op dat, waar verzoeker stelt dat niet alleen zijn lidmaatschap van de CNL, maar vooral zijn regelmatige reizen naar Oeganda en Rwanda aan de basis liggen van zijn problemen, dit niet wegneemt dat hij in zijn persoonlijk onderhoud zelf verwijst naar de beweerde problemen in verband met zijn politiek engagement en er dus van hem hierover een zekere basiskennis verwacht kan worden.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met reden het volgende gemotiveerd in hoofde van verzoeker, wat door de verzoekende partijen in hun verzoekschrift onverlet wordt gelaten:
"*Wat de door u aangehaalde incidenten betreft, waarmee u tracht aan te tonen dat u reeds aan daden van vervolging onderworpen werd, werden ook vaststellingen gedaan die uw gebrek aan geloofwaardigheid verder bestendigen.*
In uw antwoord op het "verzoek om inlichtingen" van het CGVS (vraag 13, p.10) gaf u aan dat u op 22 januari 2022 werd vrijgelaten, nadat u de dag voordien, op 21 januari 2022, werd opgepakt nadat u terugkeerde uit Rwanda. U verklaarde eveneens (id.) dat u werd vrijgelaten op voorwaarde dat u niet in de buurt van de Oegandese of Rwandese grens mocht komen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u sinds uw arrestatie in januari 2022 nog nadrukkelijker op de radar van de autoriteiten kwam (CGVS, p.11), maar vreemd genoeg beweerde u ook dat u sindsdien geregeld "op de vlucht" ging voor uw autoriteiten. U stelde later (CGVS, p.13) dat een reisverbod een expliciete voorwaarde voor uw vrijlating (in januari 2022) was. Geconfronteerd met de vaststelling dat u door te blijven reizen toch een aanzienlijk risico nam, geeft u aan (CGVS, p.13) dat u voornamelijk voor uw werk reisde en dat u geen problemen zag. Welnu, hier kan dienstig verwezen worden naar de eerdere vaststelling dat u in 2022, vóór uw definitieve vlucht uit Burundi, nog regelmatig legaal naar Oeganda reisde, wat onomstotelijk blijkt uit de in- en uitreisstempels in uw paspoort (zie stempels paspoort, document 1: groene map). Dergelijke voor de autoriteiten zichtbare reisbewegingen, zijn niet te rijmen met een vrees voor diezelfde autoriteiten. Indien u werkelijk en gegrond uw autoriteiten vreesde, kon redelijkerwijze verwacht worden dat u er alles aan deed om uit hun zicht te blijven, bijvoorbeeld door in eigen land onder te duiken, maar alleszins niet door met de regelmaat van een klok tussen Burundi en de buurlanden te pendelen. Uw verklaringen terzake ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees jegens uw autoriteiten.
U haalt een huiszoeking in uw woonst op 21 augustus 2022 aan als een markante gebeurtenis in uw relaas, die bovendien een rol speelde in uw uiteindelijk beslissing om uw land te ontvluchten. Welnu, wat betreft deze huiszoeking, merkt het CGVS op dat u daarbij démarches ondernam die allerminst logisch te noemen zijn.
Immers, uit uw verklaringen (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.06.07.2023, vraag 3.5, Antwoord "verzoek om inlichtingen", vraag 13, p.10) bleek dat u vooraf (juli 2022: "Verzoek om inlichtingen", id.) door de eerder vernoemde H(…) R(…) werd gewaarschuwd dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd en dat er een huiszoeking op til was. In de CGVS-vragenlijst (zie supra) gaf u aan dat u uw vrouw niet zei waar u was en u deed dit om haar te beschermen tegen marteling; zo kon ze niks vrijgeven over uw schuilplaats. Welnu, voor die laatste redenering kan het CGVS weliswaar nog enig begrip opbrengen, maar het ware logischer en zelfs vanzelfsprekend geweest dat u, sinds u de informatie van H(…) R(…) kreeg, niet alleen voor uzelf, maar ook voor uw vrouw én jonge kinderen een veilig onderkomen (of schuilplaats) zocht. Uw gedrag in deze context ontbeert elke redelijke logica, maar bevestigt opnieuw uw gebrek aan geloofwaardigheid. Daar komt nog bij dat u aangeeft ("Verzoek om inlichtingen", id.) dat er op 29 augustus 2022 een nieuwe huiszoeking plaats vond, maar ook toen was uw vrouw nog thuis. Zijzelf gaf daarenboven aan (CGVS-vragenlijst, C(…), vraag 3.5) dat bij de huiszoeking op 21 augustus 2022 werd meegedeeld dat als u de volgende keer niet thuis zou zijn, dat dan uw vrouw zou meegenomen worden. De laatste huiszoeking dateerde van 2 oktober 2022, maar toen was uw vrouw niet thuis omdat ze zich op haar werk verslapen had ("Verzoek om inlichtingen", id.), wat suggereert dat u (jullie) zelfs toen nog geen veiliger onderkomen in het land gezocht

hadden. Volledigheidshalve kan hier nog opgemerkt worden dat u over de inval op 2 oktober 2022, nota bene het laatste vervolgingsfeit voor uw vertrek, amper iets weet (CGVS, p.16).
U verwees in uw opeenvolgende verklaringen voor de asieldiensten ook naar de rumoerige (en bloederige) protesten in 2015, waarbij veel mensen in Bujumbura op straat kwamen uit protest tegen een mogelijk derde mandaat van president Pierre Nkurunziza. Uw vader werd, omdat hij een Tutsi was en actief voor UPRONA, in 2015 vermoord. Uw broer werd eveneens in dat jaar om het leven gebracht; hij behoorde tot de FAB ("Verzoek om inlichtingen", vraag 13, p.9) Welnu, dit motief kan evenmin weerhouden worden als gegronde reden om u een beschermingsstatus toe te kennen.
Vooreerst haalde u de onlusten van 2015, de moord op uw vader en broer, in datzelfde jaar, niet aan in de CGVS-vragenlijst (CGVS-vragenlijst, dd.06.07.2023, vraag 3.4, 3.5 en 3.7). U deed dit wel in het "Verzoek om inlichtingen" ("Vraag om inlichtingen", vraag 13, p.9). Welnu, afgezien dat u dit mogelijke asielmotief aanvankelijk (CGVS-vragenlijst) geheel onvermeld liet, moet worden verwezen naar de elementen elders in deze beslissing, waarin het CGVS stelt dat uw reisbewegingen, die klaarblijkelijk legaal gebeurden, niet te rijmen zijn met een gegronde vrees voor vervolging door de autoriteiten van het land waarvan men de nationaliteit bezit. Indien u persoonlijk nog zou geviseerd worden door de Burundese autoriteiten omwille van de gebeurtenissen in 2015 én de moord op uw vader en broer in datzelfde jaar, dan kon verwacht worden dat u hieromtrent overtuigende elementen zou aanbrengen, quod non in casu."

Deze motieven zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier en worden, daar zij door de verzoekende partijen niet worden betwist, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verder wordt in de bestreden beslissingen, aangaande de problemen die verzoekster op haar werk gekend zou hebben, terecht het volgende uiteengezet in hoofde van verzoeker:
"*Uw echtgenote en uzelf roepen nog een asielmotief in dat betrekking heeft op het werk van uw echtgenote; zij werkte in het Ruziba-ziekenhuis in Bujumbura. Uw echtgenote zou er geviseerd zijn omdat een jonge vrouw en haar baby er om het leven kwamen door de gebrekkige zorgen van het ziekenhuispersoneel. Ook dit motief kan het CGVS niet weerhouden als grond om u – en uw echtgenote – bescherming te bieden.*
Vooreerst weze herhaald dat uw echtgenote en uzelf dit asielmotief niet consistent en uitdrukkelijk aanhaalden en/of benoemden in jullie opeenvolgende verklaringen. Op 23 november 2022, niet lang na de registratie bij de Belgische asieldiensten, vulden uw echtgenote en u de zogenaamde "verklaring DVZ" in. Uw echtgenote verklaarde toen (C(…) *N*(…)*, verklaring DVZ, dd.23.11.2022, vraag 42) dat zij omwille van voormeld sterfgeval op haar werk bedreigd werd. Ruim een half jaar later, met name op 6 juli 2023, vulde uw echtgenote de CGVSvragenlijst in (CGVS-vragenlijst, C*(…) *N., DVZ, dd.06.07.2023), maar nu refereerde zij hoegenaamd niet meer naar een incident op haar werk als asielmotief, wat niet alleen zeer opvallend is, maar ook afbreuk doet aan de ernst van het motief in kwestie. Ook in haar antwoord op het "verzoek om inlichtingen" haalde uw echtgenote de dood van een patiënte op haar werk niet aan als oorzaak van latere problemen met de nabestaande(n). In ùw DVZ-verklaring van 23 november 2022, DVZ, vraag 42) gaf u aan dat u enkel omwille van de problemen van uw vrouw (op haar werk) uw land verliet. In uw CGVS-vragenlijst, ruim een half jaar nadien ingevuld bij de DVZ (CGVS-vragenlijst, DVZ, dd.06.07.2023) verwees u, ook vreemd genoeg, op generlei wijze nog naar de eerder aangehaalde problematiek van uw echtgenote. Ook in uw antwoord op het "Verzoek om inlichtingen" repte u met geen woord meer over eventuele problemen op en door uw vrouw haar werk. Tijdens haar persoonlijk onderhoud werd aan uw echtgenote gevraagd wat de kern van jullie problemen was, maar hierbij verwijst ze enkel naar uw persoonlijke motieven (CGVS, C*(…)*, p.5). Op de daaropvolgende vraag of zij ook persoonlijk problemen kende, verwees zij naar de huiszoeking op 21 augustus 2022 (CGVS, C*(…)*, p.5). Gepeild naar problemen van uw vrouw met autoriteiten, andere burgers, Imbonerakure, herhaalde ze enkel het incident op 21 augustus 2022 (CGVS, C*(…) *p.5). Het is pas toen uw vrouw expliciet werd gewezen op het eerder aanhalen van een incident op haar werk, dat ze hierop inpikt (CGVS, C*(…)*, p.5) wat erop wijst dat zij het motief zelf niet al te ernstig nam. Welnu, indien een incident op het werk van uw echtgenote daadwerkelijk een belangrijke rol speelde bij uw (jullie) beslissing om uw (jullie) herkomstland te ontvluchten, dan mocht verwacht worden dat het betreffende motief consistent en uitdrukkelijk in jullie opeenvolgende verklaringen werd aangehaald, wat duidelijk niet het geval is. Deze vaststelling ondergraaft de ernst van het motief reeds in aanzienlijke mate.*
Afgezien van de vorige vaststelling, concludeert het CGVS echter sowieso dat het opgeworpen motief niet kan weerhouden worden als grond om u en uw echtgenote een beschermingsstatus toe te kennen. De verklaringen hieromtrent overtuigen allerminst, integendeel.
Uw echtgenote verklaarde (CGVS, C(…)*, p.5) dat de huiszoeking op 21 augustus 2022 het (haar) enige probleem was. Gewezen op het alluderen op problemen op haar werk, stelt uw echtgenote (CGVS, C*(…)*, p.5) dat zij inderdaad een probleem op haar werk had, maar "dat was lang voordien". Welnu, bij opzoekingswerk vond het CGVS informatie (zie kopie administratief dossier: blauwe map) dat in het Rukiza-ziekenhuis inderdaad een moeder en haar baby om het leven kwamen, maar volgens de informatie vond dit incident plaats op 5 september 2022, dus nà de huiszoeking in jullie woonst op 21 augustus 2022. Daarmee situeert uw echtgenote de chronologie van de opeenvolgende incidenten al niet correct. Er werd haar nogmaals de vraag gesteld wanneer het incident gebeurde, maar vervolgens blijkt uw echtgenote erg*

onzeker in haar repliek; eerst noemt ze september 2022, maar dan beweert ze dat het misschien in 2020 was, vervolgens toch 2022, om te besluiten dat ze daaromtrent niks met zekerheid weet en "geen fouten wil maken" (CGVS, C(…)*, p.5). Dergelijke verklaringen zijn te vaag; van een incident dat verzoekers inroepen, nota bene niet lang voor hun vertrek, mag verwacht worden dat zij het uitdrukkelijker en ook precies in de tijd kunnen situeren, zeker aangezien het incident in meerdere bronnen vermeld wordt. Uw echtgenote kende eerst de naam van de omgekomen vrouw niet (CGVS, C*(…)*, p.6), maar nadat het persoonlijk onderhoud voor een langere pauze onderbroken werd, wist uw vrouw de voornaam van de omgekomen moeder ineens wél te reproduceren (CGVS, C*(…)*, p.7); ze gaf echter toe dat ze via haar smartphone opzoekwerk gedaan had (waarbij ze nog naliet om ook de achternaam van het slachtoffer te memoriseren, CGVS, C*(…)*, p.7). De man van de omgekomen vrouw behoorde tot de Imbonerakure, maar zijn naam kende uw vrouw evenmin (CGVS, C*(…)*, p.6). Uit bijgevoegde informatie blijkt dat het ziekenhuis korte tijd voordien nog op een andere – positieve – manier in het nieuws was gekomen: op 25 augustus 2022 werd een steunactie gehouden voor de ziekenhuizen van Kabezi en Ruziba, waarbij zij hulp kregen voor drielingen, ondervoede kinderen en kinderen met een hersenaandoening. De actie werd georganiseerd door "Umugiraneza", een organisatie die wordt voorgezeten door de eerste dame van Burundi, Angéline Ndayishimiye, de echtgenote van de president. Dit deed bij uw echtgenote echter geen belletje rinkelen (CGVS, C*(…)*, p.6-7), het zei haar hoegenaamd niets. Welnu, op basis van het voorgaande weet uw echtgenote niet alleen niet aannemelijk te maken dat zij betrokken was bij een incident op haar werkplek, er ontstaat zelfs enige twijfel over haar werk voor het betreffende ziekenhuis. Sowieso maakt uw vrouw niet aannemelijk dat zij bij het betreffende incident betrokken was en erom geviseerd werd. Ook dit motief kan bijgevolg niet weerhouden worden.*"

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat deze problemen niet de doorslaggevende reden vormden voor hun vertrek uit Burundi, doch verduidelijken hiermee niet waarom zij deze dan bij de DVZ aanhaalden als de reden waarom zij Burundi verlieten (AD, stuk 7, verklaring DVZ verzoeker, vraag 42 en verklaring DVZ verzoekster, vraag 42). Waar zij verder louter op algemene wijze stellen dat zij hiermee de repressie tegen de Tutsi's en de macht van de Imbonerakure wensen te illustreren, kunnen zij niet *in concreto* afbreuk doen aan de bovenstaande motieven, waarin terecht wordt vastgesteld dat de verklaringen van de verzoekende partijen aangaande dit incident niet kunnen overtuigen, en dit bijgevolg niet kan weerhouden worden als grond om hen internationale bescherming toe te kennen.

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS bijkomend verwijst naar zijn Tutsi-etnie als grond voor eventuele problemen in zijn land van herkomst, dient in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat verzoeker gevraagd werd welke problemen hij had louter omwille van zijn Tutsi-etnie doch verzoeker in dit verband enkel verwees naar de door hem opgeworpen politieke problemen, waarbij zijn etnie volgens hem ook speelde, doch waaraan geen geloof kan worden gehecht (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 18). De verzoekende partijen brengen ook in hun verzoekschrift geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan op basis waarvan zou kunnen aangenomen dat zij bij terugkeer naar Burundi zouden worden geviseerd en vervolgd louter omdat zij Tutsi's zijn. Zij verwijzen slechts naar algemene informatie over de situatie van de Tutsi's in Burundi, zonder deze op hun persoon te betrekken. De Raad benadrukt in dit verband dat uit de beschikbare landeninformatie, met name de COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 14 februari 2025, duidelijk naar voren komt dat de vervolging van (vermeende) tegenstanders van de machthebbers in Burundi in wezen politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet determinerend is. De Raad verwijst in dit verband naar hetgeen hij *infra* uiteenzet. *In casu* kan niet blijken dat de verzoekende partijen of hun familieleden omwille van hun Tutsi-afkomst in Burundi problemen kennen of kenden.

De door de verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen (AD, stuk 8, 'Documenten'). De paspoorten van de verzoekende partijen bevatten gegevens over hun identiteit en herkomst, wat *in casu* niet wordt betwist. De geboorteakte van hun kind en hun huwelijksakte heeft betrekking op hun familiale situatie, wat evenmin ter discussie staat. Wat betreft de lidkaart van de CNL werd *supra* reeds vastgesteld dat deze niet kan overtuigen en frauduleus blijkt te zijn. Aangaande de aanbevelingsbrief van de CNL merkt de Raad op dat verzoeker zelf vroeg deze op te maken en deze is opgesteld door iemand die hij goed kent (AD, stuk 6, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9), waardoor dit document een gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien blijkt uit het document dat dit is opgesteld op 26 juni 2022, wat niet overeenkomt met verzoekers verklaringen dat dit is opgesteld wanneer hij reeds in België was, zoals ook kan worden afgeleid uit het daarin opgenomen verzoek aan de Belgische autoriteiten om verzoeker internationale bescherming te verlenen (*Ibid.*). Verzoekers professionele verleden, ter staving waarvan hij enkele documenten neerlegt, wordt verder niet betwist. Uit het diploma van verzoekster en de documenten van het ziekenhuis, blijkt haar medische en professionele achtergrond, doch niet dat zij aanwezig was in het Ruziba-ziekenhuis ten tijde van het incident dat ze aanhaalde. Verder is de brief van een Burundese advocaat, waarin wordt gesteld dat deze advocaat verzoeker bijstond in het kader van zijn problemen, niet afdoende ter weerlegging van het bovenstaande, daar deze eenvoudig op verzoek verkregen kan zijn en objectieve bewijswaarde ontbeert. De schermafdruk

van een bericht op het sociale mediaplatform ‘X’ betreft de verklaringen van de woordvoerder van de voormalige Burundese minister van Binnenlandse Zaken, waaromtrent *infra* wordt gemotiveerd in het kader van de beoordeling van het risico bij terugkeer voor Burundezen die in België hebben verbleven en/of een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

De verzoekende partijen kunnen verder niet gevolgd worden waar zij betogen dat in de bestreden beslissingen de geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde feiten niet betwist wordt, maar deze niet worden beschouwd als een grond voor de toekenning van internationale bescherming, daar uit het voorgaande blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan hun affiliatie met de CNL, noch aan de problemen die zij hierdoor zouden hebben gekend met de Burundese autoriteiten, noch aan de problemen die verzoekster op haar werk gehad zou hebben naar aanleiding van het overlijden van een vrouw en haar baby.

De verzoekende partijen betogen verder in hun verzoekschrift dat hun vrees bij terugkeer naar Burundi gestoeld is op een aantal factoren die cumulatief dienen te worden beoordeeld, met name hun Tutsi-etniciteit, verzoekers reizen naar Rwanda, hun doorreis via Servië en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

Aldus dient de Raad vooreerst na te gaan of de verzoekende partijen nood hebben aan internationale bescherming vanwege een vrees verbonden aan de behandeling door de Burundese autoriteiten van Burundese onderdanen die in België hebben verbleven en/of een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

Om deze vraag te beantwoorden, moet rekening worden gehouden met alle actuele en relevante informatie die door beide partijen is verstrekt, zowel wat betreft de huidige situatie op het gebied van veiligheid en mensenrechten in Burundi als wat betreft de huidige houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van Burundese onderdanen die naar hun land terugkeren, met name na een verblijf en/of het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

Wat vooreerst de huidige situatie op het gebied van veiligheid en mensenrechten betreft, merkt de Raad op dat deze nog steeds precair is. Uit de geraadpleegde algemene informatie blijkt namelijk dat er nog steeds schendingen van de mensenrechten plaatsvinden, zoals willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies en foltering. De belangrijkste daders zijn de politie, de inlichtingen- en veiligheidsdienst *Service national de renseignement* (hierna: de SNR) en de Imbonerakure (de jeugdafdeling van de regerende partij, de CNDD-FDD, georganiseerd als gewapende militie), die over het algemeen straffeloos kunnen handelen. Hoewel de slachtoffers van deze daden voornamelijk personen zijn die banden hebben, of ervan verdacht worden banden te hebben, met de oppositie, alsook personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groeperingen, merkt de Raad op dat verschillende organisaties of verenigingen melding maken van ernstige misdaden tegen burgers zonder specifieke politieke connotatie. Mensenrechtenorganisaties geven aan dat het moeilijk is om het aantal schendingen en slachtoffers te bepalen door moeilijkheden voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot het land, de vrees van slachtoffers en getuigen voor represailles, de wijdverbreide angst onder de bevolking en het toezicht op leden van het maatschappelijke middenveld en de pers.

Wat de etnische factor betreft, blijkt uit verschillende rapporten van de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties dat, hoewel in sommige gevallen de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn geweest, deze slachtoffers voornamelijk het doelwit waren vanwege hun (vermeende) oppositie tegen de Burundese regering. Niettemin is het belangrijk om ook rekening te houden met het rapport van EurAc, een netwerk van tientallen ngo's die actief zijn in Centraal-Afrika, van mei 2025 over de situatie vóór de verkiezingen van dat jaar waarin wordt aangegeven dat Burundese Tutsi's die recentelijk in Rwanda hebben verbleven een bijzondere risicogroep vormen, met name in de regio's Bubanza, Cibitoke, Kayanza, Ngozi, Kirundo, Muyinga en Bujumbura, vanwege een heropleving van de spanningen met Rwanda. In februari 2025 meldt het collectief SOS Médias Burundi in de oostelijke provincies Cankuzo, Muyinga en Ruyigi een “*intensification des discours à caractère ethnique, la multiplication des patrouilles nocturnes et des arrestations arbitraires”* in verband met het conflict in het oosten van de DRC.

Bovendien blijft de speelruimte van het maatschappelijk middenveld en de media in Burundi beperkt en worden zij nauwlettend in de gaten gehouden. De afgelopen jaren zijn er nog steeds gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenverdedigers en journalisten gemeld.

Ten slotte blijkt uit algemene informatie ook dat de economische situatie in Burundi steeds verder verslechtert (hoge inflatie en vrijwel geen economische groei), met rampzalige gevolgen voor de humanitaire situatie op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en voedselzekerheid. Volgens de speciale rapporteur van de Verenigde Naties blijft corruptie endemisch en treft zij de hoogste regeringsniveaus, de administratie, de openbare aanbestedingen en het rechtssysteem.

De hierboven beschreven context noopt tot grote voorzichtigheid bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen.

Uit het geheel van de beschikbare informatie blijkt verder dat de houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese diaspora in België en de Burundezen die uit België terugkeren, ongeacht of zij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, niet los kan worden gezien van de bredere politieke context en de ontwikkeling van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 aanzienlijk zijn verbeterd en zelfs hebben geleid tot een nieuw bilateraal samenwerkingsakkoord tussen Burundi en België eind 2023, ter waarde van 75 miljoen euro.

Waar in bovengenoemde informatie ook melding wordt gemaakt van een incident dat in september 2025 heeft geleid tot de beslissing van de Burundese regering om de directeur van het Belgisch Agentschap voor Internationale Samenwerking (Enabel) tot *persona non grata* te verklaren, blijft dit een geïsoleerd incident dat, in de huidige stand van zaken, op zich geen ander licht werpt op de aanmerkelijke verbetering van de bilaterale betrekkingen en de heropening van de politieke dialoog tussen België en Burundi sinds 2020.

Hoewel de Belgische veiligheidsdiensten een mogelijke toename van de interne repressie in de aanloop naar de verkiezingen van 2025 en 2027 en nieuwe dodelijke aanslagen van RED-Tabara op Burundese bodem, die Burundi ertoe zouden kunnen aanzetten druk uit te oefenen op België om maatregelen te nemen tegen leden van de oppositie in België, als risicofactoren voor een verslechtering van de diplomatieke betrekkingen met België beschouwen, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de laatste verkiezingen van juni 2025 hebben geleid tot nieuwe significante spanningen in de bilaterale betrekkingen tussen beide landen of tot druk op België om Burundese opposanten in de diaspora aan te pakken.

De Raad stelt vervolgens vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer. De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld.

Wat in de huidige context de kennis van de Burundese autoriteiten betreft over de omstandigheden van het verblijf en het gedrag van Burundezen die in België verblijven, met inbegrip van de eventuele indiening van een verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Burundese diaspora in België en de Burundese bevolking in het land zelf onderworpen zijn aan een zekere mate van toezicht.

Volgens de Belgische veiligheidsdiensten waarmee Cedoca contact heeft opgenomen, beschikt de ambassade van Burundi in België over een "antenne" van de SNR die belast is met het identificeren van buitenlandse dreigingen. De SNR houdt toezicht op de onlineactiviteiten van leden van de diaspora en ondersteunt operaties om politieke tegenstanders in het buitenland in diskrediet te brengen. Bovendien is het volgens de gecontacteerde Belgische veiligheidsdiensten vrijwel zeker dat de SNR in Burundi zelf betrokken is bij het toezicht op vluchtelingen/terugkeerders. Hiervoor kan het rekenen op een uitgebreid netwerk voor het verzamelen van informatie onder overheidsaanhangers binnen de diaspora en de bevolking, en het is zeer waarschijnlijk dat de SNR informatie over teruggekeerde Burundezen kan verkrijgen dankzij het systeem van "*cahiers de ménage*", een bijzonder indringend surveillancesysteem dat Burundese huishoudens verplicht een register bij te houden van bewoners en bezoekers, dat vooral wordt gebruikt in de "*quartiers contestataires*", de wijken van Bujumbura waar vaak een meerderheid van de bevolking uit Tutsi's bestaat, waar in 2015 de meest gewelddadige demonstraties plaatsvonden en waar veel regionale en internationale vluchtelingen vandaag vandaan komen. De SNR beschikt ook over een zekere capaciteit om de telefooncommunicatie in Burundi te controleren, die kan worden gebruikt om '*high profile returnees*' te surveilleren. Ten slotte leggen de Belgische veiligheidsdiensten nog de nadruk op de verschillende initiatieven voor de digitalisering van het beheer en de controle van de internationale mobiliteit, die de surveillancemogelijkheden van de Burundese inlichtingendiensten zouden kunnen versterken.

Wat meer specifiek de indiening van een verzoek om internationale bescherming betreft, beweren sommige bronnen dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte kunnen worden gebracht via de ambassade of de diaspora. Het is echter onduidelijk hoe deze informatie concreet kan worden verkregen, gelet op de verplichting die op de Belgische asielinstanties rust om het beroepsgeheim en de vertrouwelijkheid van informatie waarover zij beschikken met betrekking tot individuele verzoeken om internationale bescherming, te respecteren. Gelet op de hierboven geschetste context van een zekere mate van toezicht, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de verzoeker om internationale bescherming zelf geen ruchtbaarheid geeft, bijvoorbeeld op sociale netwerken of in de media, aan het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bovendien blijkt uit de contacten van Cedoca met de Algemene Directie van de DVZ en de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) dat geen van beide instanties in het kader van de door hen georganiseerde vrijwillige terugkeer aan de ambassades meedeelt of de betrokken

personen al dan niet een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. De lokale autoriteiten worden echter altijd op de hoogte gebracht van een (gedwongen) repatriëring, aangezien een laissez-passer wordt afgegeven op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het betrokken land doorgeeft. In geval van gedwongen repatriëring met een geldig paspoort wordt de ambassade niet automatisch op de hoogte gebracht, maar kan zij hiervan op de hoogte zijn op basis van de codes op de passagierslijst, indien zij deze lijst controleert.

In het licht van het bovenstaande is de Raad dan ook van oordeel dat niet vaststaat dat de Burundese autoriteiten via hun surveillancesysteem in zowel België als Burundi per definitie kennis hebben van informatie over het verblijf van hun onderdanen in België, en met name van het indienen van verzoeken om internationale bescherming door die onderdanen.

Afhankelijk van het specifieke profiel of bepaalde specifieke omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming kan er echter een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaan dat de Burundese autoriteiten kennis nemen van dergelijke informatie.

In dit verband identificeren de verschillende bronnen die Cedoca heeft geraadpleegd personen die actief zijn in de politieke oppositie, met name leden van bepaalde politieke partijen, bewegingen of organisaties die in Burundi zijn uitgesloten of geschorst, leden van een oppositiemedium, personen wier mening telt, zoals een leider of een lid van het maatschappelijk middenveld, of personen die door de Burundese justitie zijn veroordeeld wegens hun betrokkenheid bij de poging tot staatsgreep in 2015, als profielen die bij hun aankomst of tijdens hun verblijf in Burundi het voorwerp kunnen uitmaken van een vorm van vervolging. Ook het gedrag van de betrokkene, het feit of hij of zij in het buitenland activiteiten heeft ontplooid die als schadelijk voor de Burundese regering worden beschouwd, en het feit dat deze regering daarvan op de hoogte is, zijn bepalend.

Wat betreft het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België als bron van vrees voor een persoon die *a priori* geen specifiek profiel heeft, zoals hierboven vermeld, merkt de Raad op dat de informatie waarover hij beschikt divers, weinig concreet en deels tegenstrijdig is.

Zo zijn sommige bronnen van oordeel dat Burundezen die terugkeren na internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, en ervan uitgaande dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, problemen zullen krijgen met hun autoriteiten omdat ze zouden kunnen worden beschouwd als politieke opposanten of als personen die het imago van het land hebben aangetast. Deze problemen worden echter ofwel niet nader gespecificeerd, ofwel is er sprake van het feit dat men geregistreerd wordt en mogelijk door de SNR wordt vastgehouden en ondervraagd. Andere bronnen zijn van mening dat het enkele feit dat een Burundese onderdaan in België internationale bescherming heeft aangevraagd, hem niet blootstelt aan problemen.

In de mate dat bepaalde bronnen die melding maken van een mogelijk probleem bij terugkeer in dit verband ook verwijzen naar de verklaringen die de woordvoerder van de Burundese minister van Binnenlandse Zaken in oktober 2022 heeft afgelegd over Burundezen die via de zogenaamde Balkanroute naar Servië zijn gereisd, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie over het lot van de Burundezen die in 2022 uit Servië zijn gerepatrieerd, weinig gedetailleerd en zeer uiteenlopend is. Sommige bronnen geven aan dat de betrokken personen zijn ondervraagd en/of gevangengezet (mogelijk voor enkele dagen), terwijl andere bronnen stellen dat zij met rust zijn gelaten. Het standpunt dat door de Burundese mensenrechtenorganisatie APRODH wordt ingenomen in een publicatie van december 2025, zijnde dat de Burundese autoriteiten het aanvragen van asiel nu als een misdrijf op zich beschouwen en Burundezen die in het buitenland om internationale bescherming hebben verzocht en werden afgewezen als opposanten worden gezien die gerechtelijk dienen te worden vervolgd, kan niet worden bijgetreden, nu dit louter gebaseerd blijkt te zijn op voormelde verklaringen van de woordvoerder van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken uit 2022 en er geen indicaties zijn van een actief vervolgingsbeleid ten aanzien van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming.

Uit de cijfers in de algemene informatie blijkt vervolgens dat 41 Burundese onderdanen de Belgische autoriteiten om hulp hebben gevraagd bij de organisatie van hun vrijwillige terugkeer naar hun land tussen 2018 en juli 2025 en dat de IOM bevestigt dat de Burundezen die ervoor hebben gekozen vrijwillig uit België terug te keren en die gedurende zes maanden zijn gevolgd, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden.

Verder blijkt dat Cedoca zijn contacten heeft gevraagd of zij concrete voorbeelden kennen van personen die problemen hebben gehad met de autoriteiten na een verblijf en/of een verzoek om internationale bescherming in België, en dat alle bronnen ontkennend hebben geantwoord. Bovendien wordt in geen van de recente internationale rapporten en rapporten van Burundese ngo's die Cedoca heeft geraadpleegd over de mensenrechtensituatie in Burundi concreet melding gemaakt van repatriëringen van Burundese onderdanen, noch van eventuele problemen die Burundese onderdanen ondervinden bij hun terugkeer naar hun land per

vliegtuig vanuit het buitenland (met inbegrip van België) louter omdat zij in het buitenland hebben verbleven en/of daar een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, of om enige andere reden. Ook in de geraadpleegde onafhankelijke Burundese en internationale media is hierover geen informatie gevonden. Verschillende Burundese accounts op sociale media maken melding van een Burundese onderdaan die in Zweden woont en die in september 2025 kort na zijn vrijwillige terugkeer naar Burundi door de SNR zou zijn gearresteerd en later overgebracht naar de centrale gevangenis van Bujumbura. De reden voor deze arrestatie zou evenwel zijn dat de betrokkene zich in een privégesprek tijdens een tussenlanding kritisch zou hebben uitgelaten over de Burundese autoriteiten en vervolgens zou zijn aangegeven door zijn reisgenoot.

Waar Cedoca door de coalitie Move is gecontacteerd over de vermeende arrestatie van een Burundees die in november 2022 gedwongen zou zijn gerepatrieerd uit België nadat zijn verzoek om internationale bescherming was afgewezen, blijkt enerzijds dat de informatie die Cedoca bij verschillende actoren in het veld (al dan niet aanwezig in Burundi) heeft verzameld niet eenduidig is, en anderzijds dat deze vermeende arrestatie zelfs niet gedocumenteerd wordt in de rapporten van Burundese organisaties die periodieke overzichten van mensenrechtenschendingen publiceren. De Move-coalitie meldt dat een tweede Burundees in februari 2023 door België zou zijn teruggestuurd en bij zijn terugkeer zou zijn ontvoerd en mishandeld, maar erin geslaagd zou zijn te ontsnappen. Alle informatie hierover is echter afkomstig van de betrokkene zelf en wordt niet bevestigd door andere bronnen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de Belgische diplomatieke bron die zowel in april 2024 als in 2025 werd gecontacteerd, bevestigt dat er momenteel zeer frequent heen-en-weer wordt gereisd tussen België en Burundi door Burundese onderdanen, met inbegrip van bepaalde personen die in België een beschermingsstatus genieten of die de Belgische nationaliteit hebben verworven. Deze bron vermeldt bovendien dat verschillende opposanten die na de gebeurtenissen van 2015 naar België waren gevlucht, naar Burundi zijn teruggekeerd en verklaren dat hun terugreis vlot is verlopen.

Gezien het bovenstaande moet worden opgemerkt dat geen van de informatie waarover de Raad beschikt melding maakt van concrete en naar behoren gedocumenteerde gevallen van Burundese onderdanen die bij hun terugkeer problemen hebben ondervonden met hun autoriteiten, uitsluitend vanwege hun verblijf en/of hun verzoek om internationale bescherming in België. Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden en het feit dat de mogelijke problemen waarmee verzoekers om internationale bescherming na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België te maken kunnen krijgen door de bronnen vaak niet duidelijk worden omschreven, is de Raad van mening dat deze informatie eerder speculatief van aard is. Het enkele feit dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming die naar Burundi terugkeren, aan een veiligheidsbeoordeling kunnen worden onderworpen, volstaat niet om te concluderen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

Met betrekking tot de Tutsi-etnie, is het belangrijk te benadrukken dat, waar hoger vermeld wordt dat de crisis in Burundi een uitgesproken politiek karakter heeft, vertegenwoordigers van een intergouvernementele organisatie die Cedoca in Bujumbura heeft ontmoet, aangeven dat een Burundees die naar het land terugkeert en waarvan de autoriteiten weten dat hij een verzoek om internationale bescherming in België of elders heeft ingediend, zal worden ondervraagd over wat hij daar heeft gedaan, maar dat de behandeling zal variëren naargelang zijn etnische afkomst; een Hutu zal waarschijnlijk geen problemen ondervinden, maar in het geval van een Tutsi zullen de autoriteiten nagaan of hij banden heeft met de oppositie of het maatschappelijk middenveld. Zelfs in geval van een gedwongen repatriëring onder politiebegeleiding zullen de autoriteiten rekening houden met de etnische afkomst; een Hutu die geen actief lid is van de oppositie hoeft zich geen zorgen te maken, terwijl er altijd een groot wantrouwen zal bestaan ten opzichte van een Tutsi en alles wat het land "bezoedelt". Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat een Tutsi-etnie een risicoverzwarende factor is waarmee rekening moet worden gehouden.

Gelet op de voorgaande vaststellingen en na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, besluit de Raad op basis van alle elementen die hem ter beschikking zijn gesteld, zoals *supra* samengevat, geanalyseerd en afgewogen, dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft. De verzoekende partijen doen aan dit besluit geen afbreuk door in hun verzoekschrift te verwijzen naar, en te citeren uit, landeninformatie die hetzij door de Raad terdege in rekening wordt genomen, hetzij van minder recente datum is dan de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van de verwerende partij.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor

vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partijen tot de Tutsi-etnie behoren, dat zij hun land herkomst in oktober 2022 op legale wijze verlaten hebben en dat zij sinds november 2022 in België verblijven, waar zij op 4 november 2022 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

Zoals *supra* is uiteengezet, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat zij in Burundi persoonlijke problemen hebben gekend met de autoriteiten omdat verzoeker regelmatig heen en weer reisde tussen Burundi en de buurlanden, en daarom als een oppositielid gezien zou zijn. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de problemen die verzoekster met de Imbonerakure gehad zou hebben naar aanleiding van een incident op haar werk, waarbij de vrouw van een lid van de Imbonerakure het leven liet. Verder blijkt uit bovenstaande analyse evenzeer dat de verzoekende partijen hun politieke affiliatie en engagement voor de CNL niet aannemelijk weten te maken. Aldus kan niet blijken dat de verzoekende partijen op heden in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten zouden staan omwille van problemen die zij in het verleden met hen zouden hebben gehad.

Verder blijkt uit hun dossier niet dat de verzoekende partijen in België bepaalde politieke of andere activiteiten ontwikkelen of ontwikkeld hebben die de aandacht van hun autoriteiten zouden kunnen trekken, noch dat zij om andere redenen bij terugkeer als politieke opposanten zouden worden gezien.

Waar de verzoekende partijen benadrukken dat zij via Servië naar België hebben gereisd en wijzen op de verklaringen van de minister van Binnenlandse Zaken van november 2022, in het kader waarvan zij een schermafbeelding voorleggen van het sociale mediaplatform 'X', volgens dewelke deze personen zouden worden vervolgd, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie over het lot van de Burundezen die in 2022 uit Servië zijn gerepatrieerd, weinig gedetailleerd en zeer uiteenlopend is en er geen indicaties zijn van een actief vervolgingsbeleid ten aanzien van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, zoals *supra* reeds uiteengezet.

In zoverre de verzoekende partijen verwijzen naar de verregaande mogelijkheden tot toezicht door de Burundese autoriteiten en betogen dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van verzoeken om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat, hoewel de hoge mate van toezicht in bovenstaande analyse niet ontkend wordt, het niet vaststaat dat de Burundese autoriteiten via hun surveillancesysteem in zowel België als Burundi per definitie kennis hebben van informatie over het verblijf van hun onderdanen in België, en met name van het indienen van verzoeken om internationale bescherming door die onderdanen. Waar zij er in hun verzoekschrift op wijzen dat verschillende bronnen aangeven dat Burundezen die internationale bescherming hebben aangevraagd in België worden gecontroleerd door de SNR en problemen kunnen ondervinden als ze terugkeren, waaronder "*harde ondervragingen, waarbij de SNR vaak haar toevlucht neemt tot bedreigingen en foltering*", herhaalt de Raad dat geen van de informatie waarover de Raad beschikt melding maakt van concrete en naar behoren gedocumenteerde gevallen van Burundese onderdanen die bij hun terugkeer problemen hebben ondervonden met hun autoriteiten, uitsluitend vanwege hun verblijf en/of hun verzoek om internationale bescherming in België. Gezien het

ontbreken van concrete voorbeelden en het feit dat de mogelijke problemen waarmee verzoekers om internationale bescherming na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België te maken kunnen krijgen door de bronnen vaak niet duidelijk worden omschreven, is de Raad van mening dat deze informatie eerder speculatief van aard is en in elk geval niet volstaat om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het feit dat de verzoekende partijen een beschermingsaanvraag in België hebben ingediend én hen om die reden zullen viseren bij terugkeer naar hun land van herkomst.

Wat betreft de Tutsi-etnie van de verzoekende partijen, herinnert de Raad eraan dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is. De Raad besluit dat dit element *in casu* op zich, dan wel in combinatie met enig ander element van het onderhavige geval, niet volstaat om de vrees van de verzoekende partijen om bij hun terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

De verzoekende partijen brengen geen andere individuele elementen aan, en de Raad kan evenmin dergelijke elementen in hun dossier ontwaren, op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij, gelet op hun specifieke profiel of persoonlijke omstandigheden, een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

Waar de verzoekende partijen in het verzoekschrift in dit kader verwijzen naar voorgaande rechtspraak van de Raad, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien tonen de verzoekende partijen niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in (oud) artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 4, lid 5, van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347). Derhalve kan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel niet worden verleend.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroepen op hun vluchtmotieven en hun voorgehouden risicoprofiel omwille van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, alsook omwille van hun Tutsi-etnie, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet *a priori* kan aangenomen worden dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat de verzoekende partijen hun vrees in dit verband *in concreto* aannemelijk dienen te maken, waartoe zij in gebreke blijven.

Voorts wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd. De verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in de jaren voorafgaand aan hun vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

3.3.5.2. Overeenkomstig (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*". Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Te dezen blijkt uit de COI Focus *"Burundi: Situation sécuritaire"* van 17 december 2025 dat, na een duidelijke daling van het aantal door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) geregistreerde gewelddadige incidenten in 2022 en 2023, in 2024 opnieuw een lichte stijging werd vastgesteld, zowel wat het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers betreft. Deze stijgende tendens zette zich voort in de eerste helft van 2025, in het bijzonder in de aanloop naar en tijdens de verkiezingen van juni 2025. Sinds juli 2025 werd opnieuw een daling waargenomen van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers. Net zoals in de voorgaande jaren betroffen ook in 2024 en 2025 de meeste door ACLED geregistreerde incidenten geweld tegen burgers. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld dat zich in Burundi voordoet overwegend doelgericht en politiek gemotiveerd van aard blijft, waarbij voornamelijk personen met een specifiek profiel, zoals leden van oppositiepartijen, mensenrechtenactivisten en journalisten, worden geviseerd.

Waar uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zich gewapende confrontaties voordoen tussen het Burundese leger en gewapende groeperingen, dient vastgesteld te worden dat dergelijke confrontaties hoofdzakelijk geconcentreerd zijn in het noordwesten van het land, in het bijzonder de omgeving van het Kibira-woud in de provincie Cibitoke. Het gros van de slachtoffers die bij dergelijke confrontaties te betreuren vallen, betreft strijders van rebellengroeperingen en Burundese soldaten. Hoewel ook melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers, kan uit de beschikbare informatie niet blijken dat deze confrontaties gepaard gaan met een zodanig niveau van willekeurig geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt derhalve niet dat een burger bij terugkeer naar Burundi een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door in hun verzoekschrift louter te betogen dat er geen actueel en nauwkeurig onderzoek is verricht naar de veiligheidssituatie, zonder zelf informatie in dit verband aan te brengen, weerleggen de verzoekende partijen geenszins voorgaande conclusie dat het geweld dat zich in Burundi voordoet overwegend doelgericht en politiek gemotiveerd is. De verzoekende partijen brengen zelf geen informatie bij waaruit blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in het kader van gewapende confrontaties tussen strijdende partijen op het Burundese grondgebied zo hoog is of dat daarbij dermate veel burgerslachtoffers vallen, dat het niet opgaat te stellen dat burgers geen reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.3. Gelet op het voormelde, tonen de verzoekende partijen niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de voormalige Kwalificatierichtlijn, waarvan (oud) artikel 48/4, § 2, a), b) en c) de omzetting is. Bijgevolg tonen de verzoekende partijen niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Burundi een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een

risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maken.

3.3.7. Waar de verzoekende partijen verwijzen naar (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, of van artikel 4, lid 4 van de Verordening (EU) 2024/1347, dat inhoudelijk identiek is. De verwijzing van de verzoekende partijen ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adviseur van de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden ze nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben ze zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kirundi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adviseur van de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adviseur van de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	S. WILLAERT